

La Nostra Comunitat

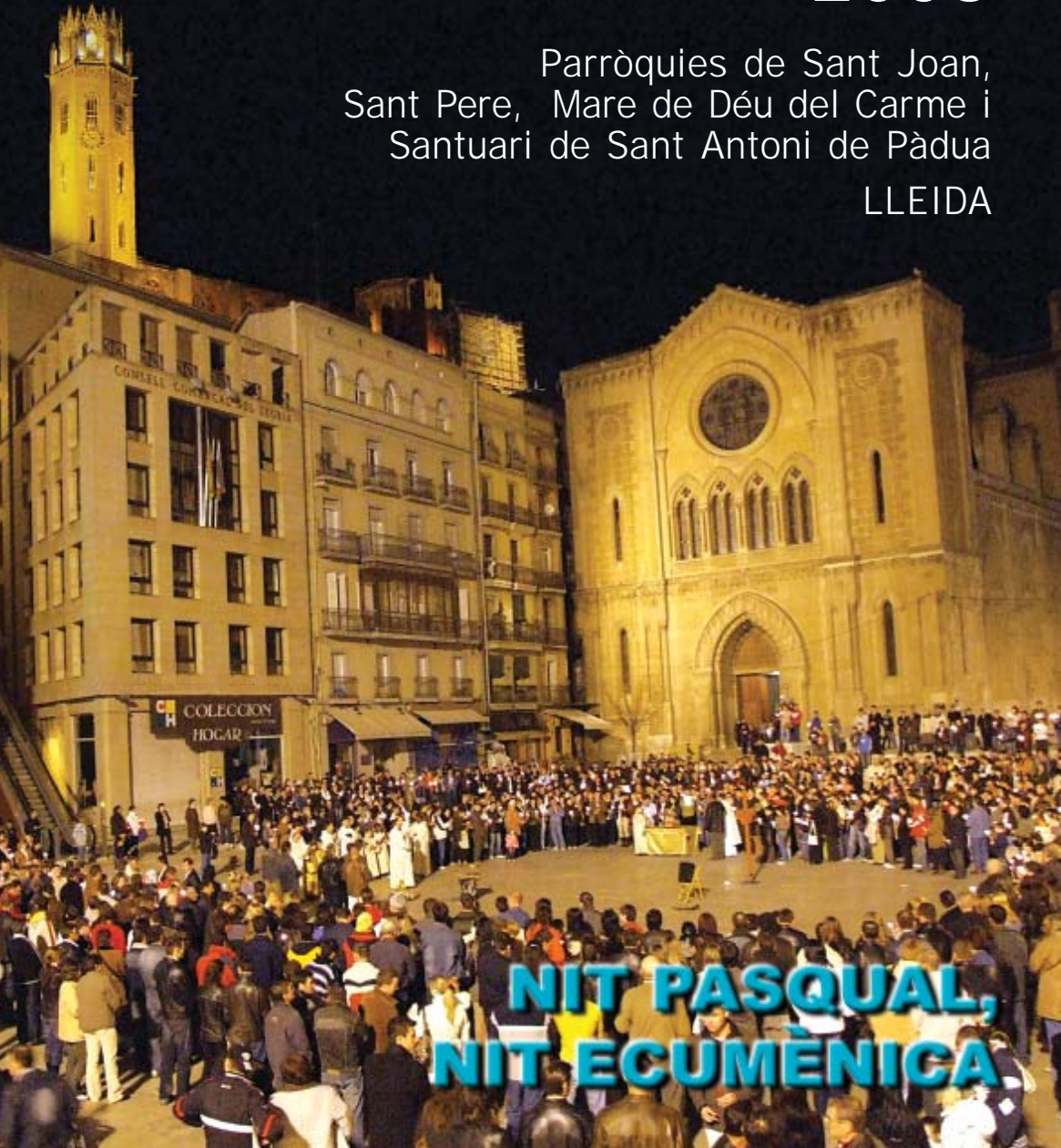
7

REVISTA DE LA NOSTRA UNITAT PASTORAL

2008

Parròquies de Sant Joan,
Sant Pere, Mare de Déu del Carme i
Santuari de Sant Antoni de Pàdua

LLEIDA

**NIT PASQUAL,
NIT ECUMÈNICA**

Preparant el cinquantenari del Temple del Carme

El 12 de juliol de 1959 s'inaugurava el nou temple de la Parròquia de la Mare de Déu de Carme, després de cinc anys de la seva ubicació provisional en la sala de festa «Novetats». Va ser un moment de joia plasmat en el mural de Jaume Minguell a la sagristia del temple.

Això ens brinda una ocasió per a viure amb més intensitat l'any commemoratiu d'aquest esdeveniment.

*Ens proposarem, i en això hi estem treballant ja la Comissió preparatòria de posar en acció els presents **Objectius**:*

- Un enfortiment i renovació de la vida cristiana. Es tracta de revitalitzar la nostra fe personal, la de la nostra comunitat i la d'aquells que tenen el desig de «tornar a creure». Els cristians hem de donar testimoni de la nostre fe sense cap imposició, però també sense inhibició ni por. L'atenció del cor es prioritària a les estructures.*

- Un nou ardor i impuls per a l'evangelització i el testimoniatge, segons la carta del bisbes de Catalunya, del febrer, del 2007 que porta com a títol: «Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb ardor».*

Avui el cristians ens hem de preguntar si som bona notícia per al món i si reproduïm la figura fascinant de Jesús i això com a comunitat d'Església. Tant de bo aquest any ens ajudés a descobrir i a intensificar la comunió que hem de tenir amb l'Església. La parròquia del Carme, per les seves característiques especials, ens pot ajudar a viure la projecció i la pertinença a una Església universal

- Voldríem que aquesta valoració de la nostra vocació cristiana fos acompanyada per un programa social d'ajut als marginats de la nostra societat lleidatana. L'Església s'ha de posar al costat dels febles «sense retòriques», intentant viure les benaurances.*

Volem viure aquest moment amb una actitud positiva i esperançada. I animar-nos a no plantejar-nos quins desafiaments ens amenacen, sinó a quins reptes hem d'enfrontar-nos junts els parroquians d'ara.

Mn. Joan Mora, rector

BAPTISMES

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Abajo Aguilá, Marina
 Agaen, Kehinde-Jordi
 Agaen, Taye-Jhon
 Aguado Escalante, Agatha del Pilar
 Alegre Font, Maria del Mar
 Anglada Nuñez, Marc
 Antalut, Luis Antonio
 Balteanu, Nadine Maria
 Bedoya Gómez, Izan Arley Joan
 Bringué Montero, Manel
 Bringué Montero, Mariona
 Bueria Barberá, Biel
 Carrascal Piedrahita, Isabela
 Casals Agustí, Javier
 Casals Agustí, Alex
 Chelaru, Juan Daniel
 Corsaro Sabaté, Irene
 Costa Serrano, Marta
 Dasca, David Ionut
 Digtíar, Daniil
 Disca, Mario Luis
 Español Cañamás, Angela
 Esquinas Sampedro, Noa
 Figueroa Carrillo, John Andres
 Galatanu, Denisa Alexandra
 Gamboa Cordova, Ares Trinidad
 García Castells, Guillem
 García Moret, Víctor
 García Peñalver, Marc
 Giurgi Baciú, Luis Patriciu
 Gracia Palacin, Jan
 Guiu Argilés, Pau
 Istoc, Andrei Pedro
 Jammeh Cañizares, Izan-Sanusey
 Juliá Teres, Meritxell
 Khalaf Valls, Iker
 Koffie, Germania
 Laslau Totu, Roberto
 Martinas Motoceanu, Ingrid
 Martinas Olariu, Amalia Maria
 Martínez Duran, Isabella

Martínez Sabaté, Jaime
 Mateu Porres, Oriol Joan Miquel
 Mayoral Prado, Joan Antoni
 Mejón Gómez, Julia
 Minac, Emanuel Lucian
 Moreno Cano, Selene
 Nuez Cervera, Laura
 Omos Omos, Glory
 Omos Omos, Saveour Moguele
 Onyeka, Chelsea Nneka M^a
 Oporto Salinas, Diego Lucas
 Ortiz Mejía, Ivan
 Osunde Joseph, Sunday
 Pal, Patricia Lorena
 Pedros Sabaté, Jordi
 Pérez Flausino, Kevin
 Pérez Rodríguez, Dayron
 Pevida Digtíar, Sofia Francisca
 Ribera Veganzones, Serni
 Rodas Bonilla, Christian Alejandro
 Rodié Farré, Aina
 Ronquillo Pazmiño, Nuria Michele
 Ronquillo Pazmiño, Asly Brenda
 Rosell Biel, Oriol Joaquín
 Sénchez Domínguez, Miriam
 Segura Martínez, Lluís
 Seró Solé, Marta
 Seve Reig, Joan Pol
 Sinyakevich Szechter, Julia
 Torrell Castelló, Eric
 Torrell Castelló, Laia

Parròquia de Sant Joan Baptista

Añorga Caso, Paula
 Arevalo Solana, Aroa Maria
 Baiget Junela, Joana
 Berdeja Montero, Camila Saray
 Blanco Burgos, Rodrigo
 Canalejas Batanas, Elsa
 Capdevila Sancho, Didac
 Cardozo Chasimpanta, Fernando
 Castell París, Nerea
 Cayuela Dolcet, Marcel
 Condeminas Velilles, Alejandro
 Condeminas Velilles, Claudia
 Coso Pallejá, Jordi
 Fernández Chasimpanta, Jenifer
 Franco Linde, Nacala Del Carmen
 García Rueda, Angel
 González Plaza, Anna
 López Cortada, Sara
 Martínez Pibrall, Pau
 Mateo Bermúdez, Anna
 Melendez Mateo, Noah
 Miró Esteban, Laura
 Montero Carpi, Judith
 Moragues Baqué, Julia
 Palacios Salmeron, Sergi
 Paracuellos Monge, Rafael
 Quintero Castaño, John Estiven
 Roca Caro, Emma
 Rodríguez Gómez, Anna Paula

Presentació a la Mare de Déu dels infants batejats el 2007, el dia de la Candelera.

Rojas Burgoa, Alejandro
Rubio Dufourg, Claudia
Sala Espachs, Xenia Elisenda
Sánchez Latorre, Blanca
Sans Paredes, Maria

Sierra Rodríguez, Laia
Torres Romero, Hugo
Velilles Moghouzo, Aaron
Vivanco Martinez, Adrià
Viveros Bautista, Sebastian

Parròquia de Sant Pere Apòstol

Farré Mayals, Pol
Querol Segues, Laia
Sabaté Pitart, Martina

PRIMERES COMUNIONS

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Mª Guadalupe Amongero Noriega
Wendy Vanesa Anchico Fajardo
Yojani Bebelú Arca Boulanger
Claudia Lorena Arévalo Quinto
Juli Tatiana Arévalo Quinto
Sònia Asensio Munté
Jordi Beltrán Peñarrieta
Isabel Cruz Ramal
Judit Grau Pifarré
Cristina Jiménez Martínez
Lorena Juárez Rubia
Daisy Stefania Legno Puertas
David Mimblera Monte

Montse Plana Hernández
Noelia Rivera Martín
Santi Xuclá Castro

Parròquia de Sant Joan Baptista

Gloria Jacqueline Alvarado Guanán

CONFIRMACIONS

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Allisent Llorens, Georgina Montserrat
Borniquel Agullo, Dolors
Carillo Alba, Milagros
Corbacho, Marina
Da Silva Lopez, Joana

Da Silva, Trisceu Teuzinha
Farré Macià, Roser
Fernández Gardeñes, Ares
Guillen Clariso, Ruben
Lara Consuegra, Jordi

Lozano Navarro, Jenifer
Marcet Reñe, Maria De La Merce
Mariezcurrena Font, Jordi
Martínez Canton, Guillermo
Mateu Casan, Manel
Mendes Soares, Francisco De Oliveira
Montagut Alandi, Jordi
Mora Ballestertos, Josep Maria
Osunde, Sunday Joseph
Remírez Vicario, Noelia
Rojas Méndez, Anabel
Saro Sañudo, Miriam
Trillo, Carlos
Valls Zorita, Guillermo
Velasco Mendez, Dayana
Velilles Taboada, Erika Maria
Vidal Roselló, Joan Carles
Zazurca Ros, Estela

BODES

Parròquia de la Mare de Déu del Carme i Sant Antoni de Pàdua

Oliver Rolf Wilhelm Ahl	amb	Emilia Njuli Sona
Marius Cezar Chelaru	amb	Eugenia Ignat
Ashley Clement	amb	Jasmin Bani
Vasile Dasca	amb	Florentina Dasca (Paulet)
Oscar De La Torre Caballero	amb	Maria Rosa González Parramon
Eusebiu Disca	amb	Petronela Hurmuzache
Eric Donnason	amb	Lidia Maria Baran
José Antonio García Rodenas	amb	Jolanta Elzbieta Ryfka
Amjad Hameed	amb	Sandra Romero Aparicio
Stefan Iacob	amb	Mihaela Iacob
Christopher Ikhiese	amb	Germania Koffie
Ousman Keita	amb	Silvia Kopecky
Shahid Mehmood	amb	Celestina Fernández Alvarez
Ch. Jabar Munawar Mehar	amb	Joaquina Bernal Fernandez
Asim Naveed	amb	Maria Rosa Lobera Castejon
Ejikeme Walter Obodoech	amb	Carla Sorraia Alves Cabral
Tobe Mark Onuchukwu	amb	Claudia Bettina Helle
Florin Popa	amb	Maria Gherguti
José María Roigé Segura	amb	Marcela Valencia Sinisterra
Hussain Sajid	amb	Remedios Marquez Marin
Alessandro Scarpa	amb	Roser Elena Cambrodi Masip
Karnail Singh	amb	Maria Gabarri Gabarri
Carlos Valls Gaset	amb	Maria Teresa Mazarico Arnau
Guillermo Valls Zorita	amb	Dayana Marcela Velasco Méndez

Parròquia de Sant Joan Baptista

Xavier Ardiaca López	amb	Maria Teresa Pineda Grau
Ramon Blanch López	amb	Carmen Musons Cerezo
Francisco Caballero López	amb	Alba Carolina Samudio de Lavallo
Josep Ramon Cases Franco	amb	M ^a de los Remedios Alberto Gallardo
Joan Maria Claret Codina	amb	Marta Serrando Querol
Luis Miguel Condeminas Matas	amb	Erica Maria Velilles Taboada
Sergio Crespo Jiménez	amb	Joana Pérez Nula
José Alejandro Domenech Linde	amb	Berta Gutierrez Giménez
Alfonso Javier Fernández Fernández	amb	Natalia Latorre Escolá
Juan Antonio Franco Monforte	amb	Maria Isabel Garrido Santiago
Pablo Gálvez Monne	amb	Anna Maria Bragos Alfonso
Ruben Garetta Gerboles	amb	Milagros Milla Mora
Oscar Gatius Vidallet	amb	Nuria Pons Benitez
Jesús González Martinez	amb	Judith Arnau Maurici
Gracia Juan pere	amb	Meritxell Reinoso Aixut
Joaquin Hernández Escoda	amb	Vanesa Cortijos Real
Ivan Jaime García	amb	Inmaculada Pulido Cabrera
Juan José Jiménez Pérez	amb	Milagros Carriilo Alba

Francisco-Javier Jiménez-Mena Sarra	amb	Laura Romero Alins
Javier López Monzon	amb	M ^a de los Angeles Sanz Bergé
Jaime Martínez Bellido	amb	Marta Ripoll Cases
Cristian Meléndez Martin	amb	M ^a de los Angeles Pérez Bustamante
José Antonio Mimblera Castellon	amb	Patricia Ortiz Pérez
José Luis Modol del Pozo	amb	Dolores Salazar Gordillo
Sergi Morros Gonzalez	amb	Sonia Latorre Navarrete
Miguel Angel Ortega Lopez	amb	María Angeles Costa Fonta
Denis Osamede Osadolor	amb	María Libertad Garcia Madrid
Santiago Pestaña Jimenez	amb	Judit Torres Campos
Gabriel Jesús Pla Zanuy	amb	Ester Orgaz Lasheras
Juan Carlos Roca Santiago	amb	Lorena Armas Paredes
Francisco Romero Moral	amb	Maria del Carmen Consuegra Abolafia
Francesc Josep Rubio López	amb	Monica Dufourg Mateu
Mario Serrano Vargas	amb	Laura Tarrés Betriu
Llorenç Soler Pla	amb	Yolanda Divina Huguet Huguet
Marc Tor Tixé	amb	Meritxell Francés Escoda
Jose Carlos Trillo Blazquez	amb	Marina Corbacho Herrera
Juan Carlos Vidal Roselló	amb	Berta Gilart Albana

NOCES D'OR

José Barahona Canela	amb	María Viñes Jordà
Lluís Trilla Bernadó	amb	Carmelita Felis Cunillera
Juan Trilla Bernadó	amb	Francisca Granados Sentis
Emilio Prat Vergé	amb	Rosita Porta Garrofé
Josep Pulido Pérez	amb	Carmen Delgado del Pino
Manuel Estruc Baqué	amb	Carmen Carré Oto
Manuel Fregola Suñé	amb	Ana María Navarro Pérez
Emilio Sanz Fontova	amb	Carmen Llarey Estallo
Antonio Pedra Magri	amb	M ^a Angeles Guivernau Trilla

NOCES D'ARGENT

Joaquin Bordes Capdevila amb Mª Eugenia Fernández Puente
 Antonio Modol Seró amb Teresa Garriga Castillo

DEFUNCIONS

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Abio Romia, Angeles
 Alarcon Alarcon, Rodrigo
 Amenós Garfía, María Luisa
 Ballestar Pueyo, María Pilar
 Ballesté Huguet, Teresa
 Baró Almacellas, Jaime
 Berenguer Aguilar, Alejandrina
 Cabanes Traserra, Antonino
 Cabrejas Minguez, María Cruz
 Calderó Huguet, Damian
 Carrion Arias, Josefa
 Cots Tribó, Pedro
 Del Olmo Ruiz, Manuel
 Deu Mangues, Concepció
 Díaz Sáez, Basílisa
 Domènech Cambra, Angela
 Estruga Gil, Jorge
 Farran Grau, Josefa
 Ferreira Prieto, Antonio
 Fontova Barberá, Mercedes
 Franco Ajenjo, Josefa
 García González, Palmira
 Gómez Sancho, Federico
 Jorge Bosch, Miguel
 León González, Cesáreo
 López Caballero, Encarnación
 Marco Solsona, Josefa
 Martínez Cecilia, Antonio
 Martínez Serrano, Bernabe

Miguel Miguel, Angel
 Moix Carabasa, Josefa
 Molina Solana, Ana
 Montagut Nadal, Ramona
 Montoy Domingo, María del Carmen
 Muñoz Punzano, Teófilo
 Nogués Casamitjana, Josefa
 Oliveras Ferrer, Asunción
 Palau Mare, Dolores
 Pardo Ferraz, Antonia
 Peralta Espierre, Rafael
 Perera Baella, Enrique
 Pérez Sanagustin, José Maria
 Pifarré Rodríguez, M^a de las Mercedes
 Piulats Mulet, Buenaventura
 Pont Cornudella, Jaime
 Rambla Pares, Mateo
 Ramonet Noguero, Francisca
 Rico Ramos, Esperanza
 Riera Figueres, Angeles
 Rodamilans Serra, Francisca
 Rodríguez Ramos, Antonio
 Ros Marti, Primitiva
 Sala García, Maria Alba
 Salla Lafita, Antonio
 Santiago Montero, Feliciano
 Serra Soldevila, Berta
 Serra Solé, Juan
 Soto Cifuentes, Josefa
 Suñe Vidal, Ramon
 Tabernero Figueroa, María Carmen
 Teixidó Badia, Dolores

Toledo Galarza, Enrique
 Torruella Justribó, María Teresa
 Zafra Chamorro, Sebastian

Parròquia de Sant Joan Baptista

Blanch Andres, Maria Teresa
 Escuer Peiro, Alberto
 Fernandez Cid De Temes, Maria Luisa
 Freixes Borrull, Ramon
 Miquel Peguera, Simeó
 Rodríguez Sedano, Encarnación
 Valls Cornado, Teresa

Parròquia de Sant Pere Apòstol

Aizpurua Velasco, Ricardo
 Baquero De La Cruz, Jose
 Garsaball Semis, Ramona
 Meda Rúbies, Antonia
 Melcior Vives, Maria del Carme
 Miro Abadía, Eduardo
 Montaña Mestre, Jesus Maria
 Riu Ribera, Ramona
 Roca Fregola, Maria
 Roig Roca, Juan
 Sanabra Sadurni, Juan
 Veá Farre, Nieves

Comptes Parròquia Mare de Déu del Carme

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	2.604,00
Quotes col.laboradors	6.096,00
Col.lectes dominicals i bústies	10.954,00
Donatius ordinaris	7.745,70
Donatius especials per obres	39.024,96
Col.lectes especials a entregar	10.334,65
Interessos bancaris	979,56
Subvencions	6.100,00
Novena Mare de Déu del Carme	619,94
Fundacions i llegats	61.131,42
TOTAL INGRESSOS	145.590,23
DESPESES:	
Articles culte i combustible	12.151,58
Reparacions i conservació	4.220,83
Mobiliari i instalacions	15.080,25
Aigua gas i electricitat	4.831,06
Ajut seminarista	1.140,00
Despeses oficina i telèfon	2.954,63
Despeses financeres	180,33
Activitats pastorals	8.381,44
Contribució al Bisbat	7.814,10
Col.lectes especials entregades	10.334,65
Tributs i altres	396,99
TOTAL DESPESES	67.485,86
Superavit any 2007	78.104,37
Existències al 31-12-2006	11.878,96
EXISTÈNCIES AL 31-12-2007	89.983,33

Les despeses per activitats assistencials es reflecteixen en el compte de «Càritas».

COLLECTES ESPECIALS

<i>Terra Santa</i>	237,00
<i>Santa Infància</i>	579,00
<i>Mans Unides</i>	894,50
<i>Càritas</i>	1.698,50
<i>Seminari</i>	1.915,00
<i>Missions</i>	1.276,15
<i>Germanor</i>	2.991,50
<i>Terratrèmol Perú</i>	743,00
TOTAL	10.334,65

Comptes Parròquia Sant Joan

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	324,00
Col.lectes dominicals i bústies	6.406,55
Donatius especials per obres	17.610,00
Col.lectes especials a entregar	1.877,50
Interessos bancaris	11,82
TOTAL INGRESSOS	26.229,87
DESPESES:	
Articles culte i combustible	7.445,01
Reparacions i conservació	2.535,13
Aigua gas i electricitat	1.245,30
Mobiliari (bancs pels fidels)	17.805,00
Despeses oficina	1.366,97
Despeses financeres	28,38
Activitats pastorals	2.379,00
Contribució al Bisbat	2.684,78
Col.lectes especials entregades	1.877,50
Tributs i altres	237,38
TOTAL DESPESES	37.604,45
Dèficit any 2007	11.374,58
Existències al 31-12-2006	20.941,32
EXISTÈNCIES AL 31-12-2007	9.566,74

Resten per pagar 5.610 euros per la compra de bancs per als feligresos.

COLLECTES ESPECIALS

<i>Terra Santa</i>	187,00
<i>Santa Infància</i>	252,00
<i>Mans Unides</i>	145,50
<i>Càritas</i>	125,00
<i>Seminari</i>	330,50
<i>Missions</i>	452,50
<i>Germanor</i>	385,00
TOTAL	1.877,50

Comptes Parròquia Sant Pere

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	324,00
Quotes col.laboradors	2.285,08
Col.lectes dominicals i bústies	3.065,50
Donatius especials per obres	11.690,00
Col.lectes especials a entregar	1.944,00
Interessos bancaris	91,14
TOTAL INGRESSOS	19.399,72
DESPESES:	
Articles culte i combustible	4.563,75
Reparacions i conservació	2.884,37
Aigua gas i electricitat	1.501,21
Obres extraord. (baixos calefacc)	11.414,42
Despeses oficina i telèfon	817,46
Despeses financeres	43,14
Activitats pastorals	873,50
Contribució al Bisbat	3.965,64
Col.lectes especials entregades	1.944,00
Tributs i altres	253,79
Amortz. total instl. gas	549,60
TOTAL DESPESES	28.810,88
Dèficit any 2007	9.411,16
Existències al 31-12-2006	16.382,08
EXISTÈNCIES AL 31-12-2007	6.970,92

COLLECTES ESPECIALS

<i>Terra Santa</i>	105,00
<i>Santa Infància</i>	118,00
<i>Mans Unides</i>	123,00
<i>Càritas</i>	235,00
<i>Seminari</i>	170,00
<i>Missions</i>	729,00
<i>Germanor</i>	464,00
TOTAL	1.944,00

Càritas Memòria Econòmica

INGRESSOS:	Euros	
Romanent any anterior (2006)	769,61	
De Càritas Diocesana	100,00	
Donatius	510,00	
Campanyes		
recollida pròpies	1.925,25	
Interessos bancaris	6,39	
TOTAL INGRESSOS	3.311,25	
DESPESES:		
Acollida Parroquial	1.778,44	
Despeses bancàries	23,99	
TOTAL DESPESES	1.802,43	
Romanent per l'any 2008	1.508,82	
ACOLLIDA PER TIPUS D'AJUT		
Tipus d'ajut	Atencions	Import
Tipus d'ajut	Atencions	Import
Orientació i suport	13	
Informació laboral	4	24,73
Aliments	104	1.492,49
Desplaçaments	1	4,00
Informació general	8	
Medicaments	1	7,22
Roba	4	
Documentació	1	150,00
Altres	2	100,00
TOTAL	138	1.778,44
DEDICACIÓ VOLUNTARIS		
Activitat	Voluntaris	Temps dedicat
Acollida i gestions	5	235 h.
Reunions del grup de Càritas	6	73 h.
TOTAL		308 h.

2008: Any Jubilar a Lourdes

«*La Verge m'escollí perquè era la més pobra i la més ignorant.*»

«*Tot ser humà és valuós als ulls de Déu.*»

«*Pregaràs pels pecadors...»*

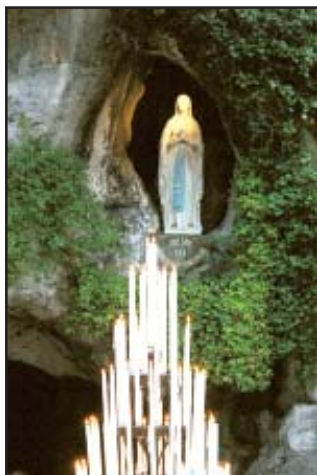
«*No viuré ni un instant de la meua vida sense estimar.*»

«*Et prometo fer-te feliç, no certament en aquest món, sinó a l'altre.*»

A la riba del Gave (torrent en el dialecte dels Pirineus) de Pau entre l'11 de febrer i el 16 de juliol de 1858 es van produir les 18 aparicions de la «Senyora dels ulls blaus» a Santa Bernadette Soubirous, una humil noia de la Bigorra, de 14 anys, pobra, malaltissa i inculta, a la Gruta de Massabielle (roca vella). Aquí s'aixeca ara la imatge de la Verge del polac Joseph Fabish, a qui Bernadette retreia que no reproduïa fidelment la «Senyora» de les aparicions, que li havia confiat la seva identitat: «*Que soy era Immaculada Concepció*». Així fou com el cel havia confirmat amb el dialecte de la Bigorra el dogma definit pel Papa Pius IX el 1854.

Les aparicions van acabar de la mateixa manera que havien començat: en la primera i la darrera, l'aigua s'havia interposat entre Bernadette i la Verge. El 16 de juliol aquesta distància simbòlica havia desaparegut un instant com a prova d'esperança. «*Em semblava estar en la gruta a la mateixa distància que en les altres ocasions. Jo només veia la Santa Verge*». Era el dia de la Mare de Déu del Carme, la festa del Mont Carmel. La Verge insinuà a Bernadette que a partir de llavors la seva presència i protecció, simbolitzades per l'escapulari, romandrien en la foscor de la fe.

A través de Bernadette la Mare de Déu va voler transmetre a tota

la humanitat el seu ensenyament espiritual. El Missatge de Lourdes convida a la penitència i l'oració pels pecadors, a viure una pobresa més evangèlica i a construir en aquell indret un santuari per anar-hi en peregrinació. Lourdes ben aviat es convertiria en un gran focus espiritual on els pelegrins de tot el món recuperen la salut de l'ànima i omplen el cor de l'amor que Déu els manifesta a través de la Mare.

La universalitat de Lourdes no és només una expressió de la catolicitat del Santuari, sinó també de l'atracció que suscita en cristians ortodoxos, protestants, anglicans, i en no cristians com budistes i musulmans que, a la seva manera, també veneren la Verge Maria. La celebració a Lourdes de l'Any Jubilar del 150è aniversari

de les aparicions, iniciat en la passada festivitat de la Immaculada Concepció, s'integra dins de l'esperit de la nova evangelització impulsada per Joan Pau II, el primer papa que va visitar Lourdes ara fa 25 anys.

La parròquia del Carme ha estat sempre molt unida al Misteri de Lourdes, tan estretament vinculat a la seva patrona. L'organització anual d'una peregrinació, en el marc de la que organitza l'Hospitalitat de Lourdes a nivell diocesà, ha afavorit notablement que el Missatge de Lourdes vagi calant en la nostra comunitat. La creixent presència de col·lectius immigrants ha contribuït a intensificar aquesta acció pastoral. I avui es pot copsar l'atmosfera alienada d'universalitat i ecumenisme que s'hi respira, alimentada amb la continuada i confiada pregària a la nostra Mare del Cel.

Deia una persona assídua a Lourdes quan li preguntaven el motiu del seu retorn sistemàtic al Santuari: «*Hi torno perquè Lourdes és un lloc molt estret. Aquí sembla que s'estreny el gruix que separa el cel de la terra*». Veritablement, a Lourdes es dilueix la frontera entre la realitat concreta i quotidiana –sensible– i l'enigma invisible i etern. Lourdes és, de fet, el cel en la terra. Tant de bo que el cel sigui també, cada vegada més, l'expressió sensible que s'irradia des de la nostra comunitat.

Immigració i ecumenisme a la Nostra Comunitat

Mossèn Joan Mora és rector de la Unitat Pastoral de les parròquies de Sant Joan, Sant Pere i la Mare de Déu del Carme. La seva absoluta dedicació al servei que el Bisbe Mons. Ciuraneta li va encomanar el 2001, i el coneixement directe dels feligresos a través d'una pastoral personalitzada i dialogal ha donat el fruit d'una progressiva unió entre les tres comunitats parroquials, respectant la seva pròpia identitat i singularitat. Amb el seu nomenament com a Secretari d'Atenció pastoral als immigrants (2004) ha canalitzat a nivell diocesà la tasca que ja havia endegat amb la seva iniciativa a nivell parroquial. Acolliment i integració, atenció espiritual i material... Una feina acurada de jardiner que estima la varietat de flors d'aquesta parcel·la de l'Església que li pertoca cultivar.

Mai podrem adquirir consciència i valorar prou el seu lliurament personal. Conscient i segur què és la Providència qui guia els seus passos, el seu testimoni de vida i la intensa i fecunda activitat pastoral que desplega constitueixen el millor aval per als nous reptes que planteja per a la nostra comunitat: la projecció d'una Església universal i acollidora, que procuri viure les Benaurances.

Quan temps porta com a sacerdot? Com va sorgir la seva vocació? En quines parròquies ha servit?

Ja han passat uns quaranta anys, des d'aquell dia de Tots Sants de l'any 1966 en que vaig rebre el gran do de l'Ordenació Sacerdotal. Aquell moment va ser el compliment de tots uns anys de formació i de il·lusions, iniciades en el poblet, ara desaparegut, de Tragó de Noguera, on amb el caliu familiar i l'atenció del mossèn rector de la parròquia es començava a iniciar, encara que amb ribets infantils, el desig del sacerdocí. Quan vaig rebre l'Ordenació sacerdotal ja estava al Pont de Suert, com a diaca. En aquesta comarca de l'Alta Ribagorça hi vaig romandre trenta cinc anys, fins al mes de setembre de l'any 2001 en que el Senyor Bisbe em va convidar a baixar a Lleida per a fer-me càrrec de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu del Carme, Sant Joan i Sant Pere.

Creu que aquest nomenament estava «escrit» des de feia temps en la seva vida...? Enyora la seva etapa com a rector del Pont de Suert?

Creo que estava escrit en els plans de Déu. En els meus projectes, ni ho somiava. Em trobava molt bé a la «Muntanya». Hi havia un corrent d'amistat entre els feligresos i el Pastor. Els estimava i m'estimaven. En guardo molt bon record i encara els tinc presents en la pregària.

El seu nomenament com a rector del Carme va coincidir amb la creació de la Unitat Pastoral de Sant Joan, Sant Pere i la Mare de Déu del Carme. Aquest ha estat i és un repte important?

La creació de la Unitat Pastoral que va coincidir amb el

nomenament de la meua arribada a Lleida, ha estat un dels reptes importants d'aquesta estada a Lleida. Quan era a la Ribagorça ja tenia que atendre molts nuclis petits; i, crec, que això em preparà per atendre aquests tres nuclis grans. He intentat conèixer la realitat de les tres parròquies. M'he sentit molt acompanyat pels mossens, religiosos i laics que han col·laborat i col·laboren en aquesta tasca pastoral de la Unitat. He afavorit la trobada dels feligresos de les tres parròquies i dels qui formen els consells respectius. Això ha fet que entre tots emprenguem aquest treball com una empresa comuna, amb moltes limitacions.

Com va iniciar el procés d'acostament humà de les tres parròquies en una sola comunitat? Creu que s'ha assolit plenament aquesta fita?

La unió de les persones i la formació de la comunitat s'està fent contínuament. Requereix el treball dia a dia, sense treure la identitat de cada parròquia. Per tant, no es pot dir mai que s'aconsegueix plenament aquesta fita.

I, materialment, quins han estat els projectes més importants?

Materialment, un projecte important ha estat la rehabilitació dels temples de Sant Joan i de Sant Pere. El Carme, ja ho havia fet Mn. Ezquerria, abans del meu nomenament.

Com era la parròquia del Carme quan va arribar? Quina acció pastoral es va proposar impulsar? En quins camps ha procurat la continuïtat amb les etapes anteriors.

Quan vaig arribar al Carme, hi vaig trobar uns bons equips de treball que ja ajudaven als rectors anteriors: Tant en el que fa a la Secretaria, com el camp de la Litúrgia, o el referent a la formació i atenció a les necessitats dels menys afavorits, Càritas. Mai seré prou agraït amb la munió de laics col·laboradors en aquestes tasques. Estic convençut que el treball de parròquia, no és de solista, sinó de coral harmònica. Sóc conscient que no he fet res més que continuar la labor que vaig trobar i que s'havia iniciat amb el diversos rectors després del Vaticà II.

Quan va començar a atendre els immigrants? En quins camps ho ha anat fent?

El immigrants. Aquest sí que ha estat un camp de treball de darre-hora. Recordo que els últims anys de la meua estada al Pont de Suert vaig tenir l'oportunitat de conèixer i tractar pastoralment a un grup nombrós d'immigrants de l'Equador. Això obrí en el meu esperit una inquietud per atendre o acollir als cristians que venien d'altres terres. En arribar a Lleida la circumstància de transitar l'Eix comercial em va facilitar la trobada i el diàleg amb molts dels immigrants de Llatinoamèrica, de l'Est i de l'Àfrica. Així, a poc a poc, s'anaren apropant a la parròquia moltes persones, que per la necessitat religiosa o per necessitat d'ajuts de tots tipus, es familiaritzaren amb la parròquia.

Després va arribar el nomenament com a Secretari d'atenció pastoral als immigrants. Quines comunitats atén pastoralment?

El Secretariat d'atenció pastoral dels immigrants es va crear l'any 2004. El Bisbe Ciuraneta en-

degà tot un moviment de laics que es fessin responsables de les diverses Delegacions del Bisbat. Aquest Secretariat cregué convenient encarregar-me'l a mi segurament per tot el moviment que havia al redós de la parròquia del Carme. Ara són bastants els immigrants que col·laboren en el treball pastoral i en les activitats que promou el Secretariat.

La col·laboració dels mossens romanesos, com es va iniciar? Com s'ha anat articulant la convivència i la col·laboració entre ambdues comunitats?

La comunitat Romanesa. Es tracta d'una pastoral específica. Ja s'havia començat a reunir aquest col·lectiu abans de baixar a Lleida. Hi havia un noi romanès, Clemente, que tots els diumenges facilitava la participació en l'Eucaristia amb algunes intervencions en romanès. Això feu que, amb el temps, el Bisbe de Iasi, d'acord amb el Bisbe Ciuraneta, fes l'enviament d'un sacerdot per atendre els romanesos catòlics. Actualment són entre nosaltres el Pare Paul Budau i el Pare Adrià Burca.

Posteriorment, aviat farà dos anys, arribà el Pare Daniel, sacerdot que atén la comunitat romana ortodoxa que celebra la litúrgia en el nostre Local Parroquial. Aquesta comunitat s'hi troba molt bé entre nosaltres i nosaltres ens hi trobem molt bé amb ells. A poc a poc, es va aconseguint una comunió afectiva entre nosaltres. Un dels moments intensius va ser la celebració de la Pasqua ecumènica en la seva primera part de la Veïlla Pasqual a la plaça de Sant Joan. Ens hi vam reunir les quatre comunitats, la d'aquí, del país, la

romanesa catòlica, la romanesa ortodoxa i la greco-catòlica de Ucraïna, i la llatina. Realment som molt agraïats de poder viure en comunió amb altres grups religiosos on la litúrgia i l'espiritualitat es diferent, però tots som seguidors del Crist.

Es pot dir que al Carme s'està gestant un moviment ecumènic?

No m'atreiria a dir que està neixent un moviment ecumènic a casa nostra, tant al Carme com a altres parròquies. Sí que m'illusiona que tots els qui ens trobem al Carme, ens sentíssim com una família; que l'Església Universal hi fes estada mentre intentem convertir els diferents viaranys en una autòpista on tots correm cap el Crist. El jardí té el seu encant per la qualitat i per la varietat de les flors. Així hem de cultivar la nostra parcel·la d'Església que és la Parròquia. Vida intensa en els feligresos i crear ponts de relació amb tothom.

Com valora globalment el moviment migratori que s'està produint? La parròquia del Carme és una «taula de salvació» per als immigrants? Quin és el balanç i quins són els reptes que es planteja en aquest camp?

Molts pensen que el moviment migratori és un problema per a la nostra societat. Tot moviment social crea problemes, és cert. Però jo sóc optimista en el camp de la Immigració. Penso que està naixent una nova societat multicolor que aportarà grans béns a l'Església i a la societat. Europa necessita la immigració. L'Església, també en

pot treure grans béns dels immigrants catòlics que venen d'altres indrets. L'luar aportació és una riquesa i una injecció de religiositat, de joventut i de solidaritat a les nostres comunitats marcades per la indiferència religiosa.

Enguany se celebra el 150è aniversari de les aparicions de Lourdes. Vostè se sent especialment vinculat al Misteri de Lourdes

Lourdes sempre ha estat per a mi un lloc privilegiat per a respirar el cristianisme en sentit universal i per a trobar-se amb Maria d'una manera propera amb els seus fills, especialment amb els malalts i amb els que es troben en camins embrossats. Les meves visites a Lourdes sempre han estat d'un dia, ja que quan estava a la Ribagorça, com ara que sóc a Lleida que peregrinem amb el immigrants. He viscut moments molt intensius en aquestes peregrinacions amb els nou vinguts. Són religiosos i esperaven amb il·lusió peregrinar a Lourdes. S'estableix amb facilitat una comunicació filial entre els pelegrins immigrants i la Mare de Déu a Lourdes.

Parlem del temple. Com era i com és? Quins han estat els diferents projectes endegats?

Parlem del temple. Hi ha llum. Hi ha riquesa d'art que inspira devoció. És acollidor. És la nostra casa de pregària. Hi ha una capella privilegiada, Es tracta de la capella de la Mare de Déu de la Unitat. Pintada per la Sra. Carme Benet i que té tot l'encant d'una icona oriental amb les cares de la nostra terra. Esprem de la Mare

que vagi treballant els nostres cors per a viure tots els seguidors de Jesús l'espiritualitat de comunió.

Com ho fa per atendre tan-tes realitats simultàniament

Tots els mossens som conscients que estem involucrats en una tasca que ens excedeix. Intermediaris entre Déu i els homes, ministres dels misteris de Déu, Pastors i educadors de les comunitats. La meua trajectòria es ben minsa i plena de limitacions. Sempre podem fer més. Amb tot i això, m'acompanya l'optimisme. En el treball pastoral és molt poc el que nosaltres podem aportar; Déu hi posa la part més important.

L'any vinent se celebrarà el 50è aniversari de la benedicció del temple. Quin objectiu prioritari es proposa?

El fet del cinquantenari del nou temple ens ofereix l'oportunitat d'obrir la parròquia a altres persones i implicar persones que no estan del tot compromeses amb el treball parroquial per a que s'hi entusiasmin.

El Temple té un alt significat teològic per ser el lloc de l'aplec dels cristians i sobretot del culte i de les celebracions.

Hem de redescobrir el valor de la parròquia, seguint la sembra que s'ha estat efectuant durant aquests anys dins de la línia del Vaticà II

Alguna cosa més que vulgui afegir...

Dir a tothom que la parròquia té les portes obertes. El producte que ella ens ofereix és de gran qualitat: Jesucrist. Cal que l'home actual obri el seu cor al seu missatge i a la seva amistat.

Mn. Joan, nosaltres li agraïm de cor que ens hagi «obert les portes» a les seves reflexions.

Nova Acadèmia Mariana

Inauguració de l'Acadèmia Mariana de Lleida – 1 d'octubre de 2006 .

Inauguració de la Casa d'Espiritualitat – 12 de maig de 2007.

Acadèmia Mariana

El diumenge 1 d'octubre de 2006, la seu de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfico-Mariana de Lleida, va obrir de nou les seves portes.

A les 9:30 del matí tingué lloc una solemne eucaristia inaugural, celebrada a l'Oratori de la Patrona de la ciutat, la Verge Blanca de l'Acadèmia. Tot coincidint amb el Certamen Literari.

La Missa fou concelebrada pel bisbe de Lleida Mons. Francesc Xavier Ciuraneta i el de Vic. Mons. Romà Casanova, per ser aquesta la diòcesi a la que pertany el monestir de Santa Maria de Ripoll, advocació mariana a la que enguany estava dedicat l'anyal Certamen Literari Marià.

Els feligresos de la parròquia també ens hi férem presents per una representació.

Esperem gaudir moltes vegades d'aquestes instal·lacions pel bé de tots els diocesans.

Assemblea diocesana 2007

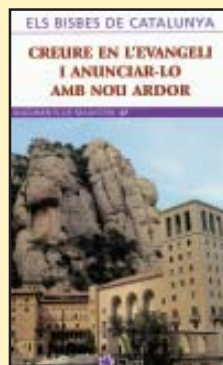

El teatre de l'Acadèmia Mariana de Lleida va acollir el dissabte 27 d'octubre l'Assemblea de la Diòcesi. Sota el prisma del Pla de Pastoral «Obrir Nous Camins» es va incidir en la necessitat d'intensificar la pastoral missionera de l'Església.

«Creure en l'Evangelí i anunciar-lo amb nou ardor». Aquest és el document elaborat pels dels bisbes de Catalunya amb motiu del 125è aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya. Aquest

fou també el títol de la ponència de Mn. Ramon Prat, director de l'IREL, que en una profunda reflexió centrada en aquest document féu una radiografia de la vivència actual de la fe a casa nostra.

Davant la secularització i el laïcisme que impregna avui la nostra societat, l'Església ha de deixar-se de lamentacions i treballar més per fer present aquest tresor que no té preu: el Crist. «Per això cal creure en l'Evangelí, que vol dir seguir Jesús, i anunciar-lo amb nou ardor». Aquesta actitud de cristià obert a Crist i als homes, implica estar amb el poble i partir de la vida; esdevenint deixebles, testimonis i apòstols. Cal humanitzar la fe i la seva expressió, per arribar a ser germans i germanes entre germans i germanes; cal ser signe d'amor i d'unitat, amb una opció preferent pels pobres.

Nous beats de la Diòcesi

El diumenge dia divuit de novembre, a dos quarts de vuit del vespre, la Diòcesi de Lleida honorà la memòria de vuit beats, fills d'aquesta terra, i que formen part de l'elenc dels 498 màrtirs beatificats, a Roma, el propassat vint-i-vuit d'octubre, en la solemne cerimònia de proclamació de la seva mort com a «Màrtirs del segle XX a Espanya».

Amb aquesta finalitat, en la nostra Catedral, s'oficià una Santa Missa, presidida per Mons. Xavier Salinas Viñals, Bisbe Administrador Apostòlic, i concelebrada pel Vicari General i Vicaris Episcopals, acompanyats pel Capítol Catedral i un bon nombre de sacerdots; entre els oficials, concelebraren també representants de les ordres religioses a les quals pertanyien els beats.

Els seus noms: Jeroni Messegué Ribera, de Castelló de Farfanya; Josep Ambrós Dejuán, de Tragó de Noguera; Josep Blanch Roca, de Torregrossa; tots tres Germans Maristes. Josep Maria Masip Tamarit, del Cogul; Ricard Farré Masip, de els Torms; ambdós Carmelites. Alfonso Sánchez Hernández-Ranera, Franciscà. Pablo García Sánchez, Salesià, i José Trilla Lastra, de Lleida, Germà de la Doctrina Cristiana (La Salle).

En iniciar-se l'Eucaristia, en la solemne processó d'entrada, els seus retrats, portats a les mans per diversos seglars, quedaren situats al lateral de l'altar major, rebent ja com a benaurats l'honor de l'encens. Prosseguí la cerimònia religiosa, i en el moment de l'homília, Mons. Salinas va remarcar la fidelitat d'aquests homes, el seu valor, la seva coherència; no van tenir por, varen demostrar amb fets i no solament amb paraules, que creien veritablement allò que ens digué Sant Pau: «Sé de qui m'he fiat». No varen refusar la seva mort martirial; no van anar a buscar-la, no els agradava; però van passar per ella. Tanmateix, esdevenir màrtir no s'improvisa, sinó que és conseqüència d'una coherència de vida segons l'evangeli. La seva commemoració

el seu record, la seva beatificació, en definitiva, ha de ser, per a tots nosaltres, símbol de reconciliació i de perdó; enaltí la seva valentia i el seu testimoni indeleble d'adhesió a Jesucrist, fins al martiri, resultant de tot això, aquí, avui i ara, exemple inesborrable de constància en el sofriment i de confiança infal·lible en la misericòrdia del Senyor.

En acabar la Santa Missa, el Vicari General, Mn. Joan R. Ezquerria, recordà els noms d'altres setze beats, tots els Germans Maristes, beatificats també el vint-i-vuit d'octubre, la tasca dels quals s'havia desenvolupat en els col·legis de la seva institució en aquesta ciutat, el col·legi «Montserrat», de tanta història i tradició a Lleida i que continua la seva docència en l'actualitat, i el col·legi del «Sagrado Cor», ubicat en el carrer Anselm Clavé, que es va clausurar, passant alumnes i comunitat al de «Montserrat». També Mn. Ezquerria recordà el beat Francesc Castelló; i els processos oberts, tant a qui va ser Bisbe de Lleida, en el moment de la persecució religiosa, Mons. Salví Huix, i el que finalitzà en la seva fase diocesana al novembre de l'any passat, que inclou 137 sacerdots, un seminarista i trenta laics. Així mateix el procés que inclou Josep Nadal i Josep Jordan, «los curetas de Monzón» i la família Gascó, pare i fill, de Sena.

La Diòcesi de Lleida recorda amb emoció els seus noms, la seva vida i la seva mort, tot demanant oracions, si és la voluntat de Déu, per la canonització dels nostres beats, que ja poden rebre culte religiós segons disposa el Codi de Dret Canònic, i les decisions que tingui a bé adoptar la Santa Seu respecte la resta de candidats.

Els noms dels vuit beats, ja esmentats, figuren en una senzilla placa, amb els seus rostres, en l'accés a la capella del Santíssim de la nostra Catedral, i sabem, amb seguretat, que així com han quedat inscrits en la nostra memòria i en el nostre cor, han estat inscrit en el Llibre de la Vida.

2ª Setmana diocesana de la família

Del 23 d'abril al 30 de maig, la nostra Unitat Pastoral es va unir a la celebració de la 2ª Setmana Diocesana de la Família amb els actes següents:

- Xerrada formativa a càrrec del P. Pablo Budau, sacerdot romanès, sobre «*El perfil de la família cristiana en els temps actuals*».
- Sessió de Cinefòrum, amb la projecció de la pel·lícula *Secretos y mentiras*, de Mike Leigh. Una brillant exploració de la complexa problemàtica d'una família anglesa, que va donar peu a un intens i enriquidor diàleg, magistralment conduït per Juan Luis Salinas i Blanca Roca, matrimoni responsable de la Delegació de Família i Vida del nostre Bisbat.

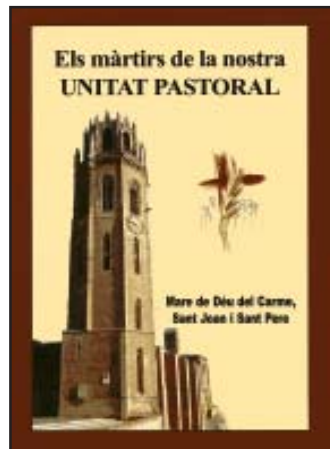
Els màrtirs de les tres parròquies

La Unitat Pastoral, formada per les parròquies de Sant Pere, Sant Joan i Mare de Déu del Carme, de Lleida, han editat un fulletó que descriu el que va passar en aquestes parròquies, durant la persecució religiosa dels anys 1936 a 1939.

Es veuen els danys causats als diversos temples parroquials i, es descriu la mort martirial de tots els mossens que hi treballaven. També la mort d'alguns laics de la feligresia, el procés dels quals, com el dels sacerdots, està, des de fa un any, a Roma, esperant que puguin ser beatificats.

El fulletó acaba amb fotografies de com estan ara els esmentats temples parroquials i amb la làpida que a la catedral de Lleida commemora el procés de què parlàvem i que inclou 169 màrtirs del nostre bisbat.

El fulletó s'ha repartit a tots els participants en la missa dominical de Sant Joan, Sant Pere i Mare de Déu del Carme, i està també a disposició de qualsevol persona interessada. El fulletó es reparteix gratuïtament.

Trobada Tragó de Noguera

Amb ocasió de la festa de la memòria dels màrtirs, especialment del màrtir Josep Ambrós Dejuan, els habitants de Tragó de Noguera es reuniren al nostre local parroquial.

La Parròquia de Sant Joan de Lleida acomiada al seu Rector Emèrit Mn. Ramon Freixes

Reproduïm el comiat que amb to personal, i en nom de tota la comunitat parroquial de Sant Joan i de les parròquies de Sant Pere i la Mare de Déu del Carme, va fer el seu rector Mn. Joan. També volem reproduir, a continuació, part de l'escrit de Mn. Montaña, amb ocasió del seu traspàs.

Mn. Ramon,

En el moment del teu comiat d'aquest món, els mossens i els feligresos de la parròquia de Sant Joan i de la Unitat Pastoral, la teva darrera família, i els molts amics que has conquerit durant els teus 57 anys de ministeri, i que tantes vegades t'han vingut a visitar en aquest temple, et volem agrair tot el que has fet per nosaltres com a bon pastor.

Que el rostre alegre i la mà oberta que encapçala aquest fulletó, que vol ser un resum, en retalls, de la teva vida apostòlica i en què sembla ens vols dir l'últim adéu, t'acompanyi per tota l'eternitat.

Nosaltres, avui experimentem l'escalf del teu amor i de la teva senzillesa, que, com la rosada, amara els nostres cors.

El teu gest d'enlairar el dit cap d'alt, repetit contínuament al llarg de la teva malaltia, com qui té molt

present la Pàtria esperada i que la veu com imminent, ens feia entendre que la llavor d'eternitat, sembrada generosament en el teu cor, ja ha arribat a la maduresa.

A reveure!... i fins que ens trobem junts en «el cel nou i la terra nova».

En nom dels companys sacerdots de la Unitat.

Mn. Joan Mora

El Grup ISARD i la Parròquia, editen els «Retalls d'una vida»

En el comiat a Mn. Ramon Freixes, els mestres que havien conformat l'anomenat Grup Isard i la parròquia de Sant Joan féu lliurament d'un fulletó de 16 pàgines, bellament editat i que, amb el títol «Retalls d'una vida», vol ser un sentit homenatge al que fou el seu consiliari.

La publicació s'enceta amb un text on s'evoca la personalitat humana i sacerdotal de Mn. Freixes i dona gràcies al Senyor: «...per haver posat mossèn Ramon en el nostre camí». Continua amb els «Retalls d'una vida» on es fa memòria de com Mn. Ramon Freixes s'esmerçà en la fundació de les Colònies

Diocesanes, treballant amb els professors de l'Escola de Magisteri, construint comunitat parroquial i també esglésies al Secà de Sant Pere i a la partida de Gualda (La Verge dels Pobres i sant Isidre) i els seus darrers, encara que molts anys, com a rector de Sant Joan. I tot plegat, com a pal de paller, el Grup de Mestres Isard, nascut el 1950 i que ben aviat tingué les simpaties i ajut de Mn. Freixes: «...avui l'estimat consiliari ha emmudit físicament, però els cors dels qui van participar en el moviment Isard guardaran sempre el record entrañable de qui tant els va ajudar.

Amb Mn. Ramon Freixes, al cel

Mn. Ramon Freixes Borrull ha mort a Lleida el cinc de desembre confortat amb els sagraments de l'Església. Havia nascut a Ulldemolins -Tarragona- el 23 d'abril de 1928 i fou ordenat sacerdot a Lleida el 5 de novembre de 1950. Cursà els estudis eclesiàstica al seminari de Tarragona i a Lleida.

Entusiasta de la pastoral amb joves i de la promoció del laïcat, fou l'ànima del moviment de colònies i dels joves d'Acció Catòlica, i Promotor, amb un grup de joves mestres, d'un projecte cristià d'Associació de professionals cristians de l'ensenyament. L'Isard, se'n va dir. Són un testimoni viu de la seva àmplia acció pastoral de reconeguda vàlua i molt estimada dels joves i adults. Recordant-lo amb agraïment, La parròquia, amb l'aportació del grup Isard, ha editat un fulletó *«Mossèn Ramon Freixes - Retalls de vida»*.

El seu tarannà de Rector de Parròquia es manifesta al barri del Secà de Sant Pere, on va construir el temple i posà les bases de la Comunitat cristiana del Secà.

Bon company i amic dels capellans tenia especial estima dels capellans joves dels què era bon conseller i animador de la pastoral..

Va saber impregnar l'esperit del Vaticà II en el seu fet pastoral. També va conèixer la vida

castrense com a capellà militar durant els dos anys que va estar mobilitzat.

Les Rutes de Pax Christi, l'esperit de les quals viu encara en el cor dels «rutistes», són un exponent de l'autenticitat del seu servei a l'Evangelí. Devot de la Mare de Déu; Lourdes sap molt de Lleida i Lleida de Lourdes per les peregrinacions que hi organitzava. Encara aquest any, al maig,

va poder anar a Lourdes.

En el Full de «ruta» de l'acció pastoral de Mn. Ramon sobresurten aquestes parròquies i altres activitats: Almacelles, Sant Josep i Sant Martí, de Lleida, l'Acció Catòlica de Joves, de la qual fou consiliari diocesà, professor de religió de la Normal de Lleida, director espiritual de l'Institut d'E.M., rector de la Transfiguració del Senyor, avui Verge dels Pobres (Secà de Sant Pere), delegat diocesà de Colònies, delegat episcopal de la zona de la capital, sant Isidre -Lleida-, Sant Joan Baptista de Lleida, delegat diocesà del Congrés Internacional de Lourdes, vice-director del servei diocesà de peregrinacions.

Arribada la jubilació, sense deixar a banda l'acció pastoral, continuà exercint el ministeri sacerdotal a la Unitat pastoral de les parròquies de la Mare de Déu del Carme, Sant Joan Baptista i Sant Pere apòstol, de Lleida, fins a la fi dels seus dies.

Per tot el seu servei a l'Església de Lleida, 57 anys de vida sacerdotal, Mn. Ramon, gràcies. Fidel servidor del Senyor, entra a la Casa del Pare, els àngels t'acullin i et portin al si d'Abraham.

Descansi en pau.

Mn. Jaume Montaña

Recordant a Mª Carme Melcior

«Per pasqua, al cel»

Aviat farà un any de la mort de la Mª Carme, però el seu record continua molt viu entre aquells que la van conèixer i van gaudir de la seva amistat.

El Senyor la va beneir naixent en el sí d'una família profundament cristiana. Aquestes arrels van anar fructificant al llarg de la seva vida. L'amor que sentia pels més necessitats la van portar a cursar els estudis per ajudar als nens amb dificultats.

Des de jove va estar membre actiu d'Acció Catòlica. De tots es conegut la seva dedicació a la Parròquia, a Càritas, en el apostolat de la Salut, etc.

Els últims anys de la seva vida els va dedicar ajudant a moltes persones a descobrir el tresor de la pregària i l'amistat col·laborant amb gran entusiasme en els grups d'oració i amistat.

Durant la seva malaltia ens va donar un exemple d'acceptació a la voluntat de Déu. En tot moment sabia comunicar la serenitat i pau que va irradiar a la seva família i tots els que la varem tractar.

Molts membres de la Parròquia de Sant Pere la recordem amb gran estima i agraïm el fet d'haver-la conegut. Des del cel confiem que ens continuï ajudant.

Gràcies a Déu pel gran regal de la Carme.

Rosa Carrera

Pepita Ferran, Vda. Pont

Ens va deixar la Sra. Pepita i molts la trobaran a faltar. La trobaran a faltar aquells malalts i persones que no podien sortir de casa i que ella cada dia els visitava i els portava força, alè i esperança. Pot ser un dia també la trobaran a faltar tants altars de les parròquies que ella va vestir, amb escriure, amb les seves tovalles fetes a mà i amb una paciència sense límits i que amb la seva presència ens recordaran, molts anys, aquella dona de l'evangeli que aprofitava el temps filant, teixint... La seva segona casa era la Parròquia.

Vídua, des de feia molts anys, mare exemplar, que va educar els seus dos fills, na Maria-Assumpció i en Josep Lluís, fins que ells mateixos, juntament amb els seus néts, van poder-la acompanyar fins al últim moment. Va marxar a la casa del Pare amb serenitat i pau, com va ser tota la seva vida.

Josep M^a i Maria

Àngels Riera Figueras i Assumpció Oliveras Ferrer

També ens han deixat, amb deu dies de diferència, aquestes dues ànimes bessones,

Vides senzilles i sense protagonismes, però animadores de la parròquia i de moltes activitats de formació i del temple.

Han estimat amb passió la Mare de Déu del Carme. A les dues les acolliria la Mare comuna, amb una abraçada forta, en arribar a la Glòria.

Com a bones feligreses, estimaren els mossens com a Pastors que són de la comunitat. Això ho visqueren elles i així ho inculcaren als seus fills i filles. Que reposin amb pau.

Ha mort Mn.

Josep Maria Quintilla Zanuy

Ha mort Mn. Josep Maria Quintilla Zanuy, el dia 26 d'agost mentre volava cap a Barcelona, a

l'Hospital de Sant Pau, per ser operat. Mn. Quintilla havia nascut a Camporrells el 16 de desembre de 1928, tenia 78 anys d'edat, i de sacerdot 55; havia estat ordenat prevere a Barcelona quan el Congrés Eucarístic Internacional, el 1952. Ca-

nonge de la Catedral de Lleida, havia estat President del Capítol. I de 1959 fins que morí el bisbe D. Aurelio del Pino Gómez fou el seu secretari particular; jubilat D. Aurelio continuà servint-lo com a secretari, residint a Madrid. Tornat a Lleida, exercí diferents càrrecs diocesans. Va col·laborar estretament amb el bisbe emèrit Ramon Malla, per ser ell amb el que Mn. Quintilla va col·laborar més estretament durant els seus 31 anys de pontificat, havent estat el seu vicari general i canceller del bisbat de Lleida; també vicari general i moderador de la cúria. L'any 2004 fou distingit amb el títol pontifici de Prelat d'honor de Sa Santedat. Començà el ministeri sacerdotal com a vicari de la parròquia de la Mare de Déu del Carme. «Mn. Quintilla ha estat un bon sacerdot i un bon testimoni de Crist», va dir Mons. Salinas.

Interviu a Lucas

Lucas Fco. Evung és un dels seminaristes de la nostra diòcesi. És entusiasta i està molt il·lusionat en servir l'església en aquesta parcel·la de Lleida. El dimarts Sant passat Lucas rebé ordes de mans del senyor bisbe. Des d'aleshores deixà la seva vida com a laic i ingressa en la vida sacerdotal, formant-se com a sacerdot. Actualment està preparant-se per al sacerdoci vivint i participant en el treball pastoral de la nostra parròquia. Ens posem en diàleg amb ell.

Amigo Lucas, ¿cuánto tiempo llevas en nuestra parroquia?

Mi relación con la parroquia del Carmen data desde finales del mes de abril de 2006, fecha en que invitado por su rector Mn. Joan Mora, intenté poner mi granito de arena en la actividades parroquiales. Desde entonces, y pasando a la entrevista que mantuve con el entonces obispo de Lleida Monseñor Ciuraneta para que me acogiera al Seminario y a la diócesis, he estado vinculado a la comunidad pastoral de la citada parroquia; de cuya familia pasé a formar parte en la segunda quincena del mes de junio del mismo año hasta nuestros días. Desde entonces he ido compaginando la vida del Seminario, de la parroquia y, últimamente, de la Facultad Teológica de Catalunya respectivamente.

¿En qué actividades parroquiales colaboras?

Como seminarista destinado en esta unidad pastoral, estoy a la disposición en lo que se refiere a la parroquia de cuantas tareas me sugiriese el rector. Estas siempre se circunscriben dentro del ejerci-

cio de los ministerios laicales en la Iglesia.

Procuro ayudar en la catequesis fundamentalmente, en los encuentros con mis herma-

nos inmigrantes. Antes de reemprender los estudios en Barcelona, compaginaba la catequesis de comunión de los niños con la de confirmación; la primera la tuve que dejar por incompatibilidad con mis estudios. También intento asistir a las reuniones semanales sobre la Biblia»; así como a la catequesis de Bautismo de adultos.

¿Has encontrado buena acogida entre nosotros?

Como buen africano, valoro altamente la hospitalidad que se brinda a un huésped. Esto me permite decir sin titubeos de que me siento en casa. La disposición y el esfuerzo

que realizan todos los miembros de la comunidad: los monjes y demás agentes pastores de la parroquia viva, por comprender mis dificultades

así como el calor humano que surge de nuestros roces diarios hacen para mí, de esta comunidad, mi familia. Lo que ruego a Dios, me asista mediante su Espíritu Santo, para que los pueda saber corresponder.

¿Con qué proyectos te orientas hacia el sacerdocio?

Me oriento hacia el sacerdocio con el único objetivo de conocer más profundamente a Cristo, el Dios encarnado, y hacerlo conocer. A aprender a amar a Dios e invitar a mis hermanos a amarlo; buscar sobre todo, que el Evangelio sea para todos los hombres de nuestro días, un lugar de encuentro fraterno con Dios que nos ama y nuestro propio reconocimiento como criatura de Dios, Padre de todos.

Siendo pequeño, me hago más consciente de lo difícil o imposible que es realizar aquella tarea si Dios mismo no quiere. Por esto, rezo y pido rezar por mí, para sea Él quien lleve esta tarea a su término.

Jornada de l'immigrant

Diumenge, 20 de gener. El col·legi dels maristes canvia d'aspecte durant tot el matí. Persones i dares que no es veuen normalment en l'ambient estudiantil. A les 10 del matí, després de la recepció dels participants en l'encontre, s'inicià la celebració de l'Eucaristia Presidida per Mn. Josep Anton Jové, vicari de pastoral de la diòcesi. La Celebració fou participativa, cant i intervencions en diversos idiomes i el ofertori amb ofrenes especials d'Àfrica, presentades amb ritme africà per unes senyores de Guinea Equatorial.

Celebració de l'aniversari de Mn. Joan

Amb molta il·lusió les comunitats d'immigrants han preparat una emotiva festa d'aniversari de Mn. Joan. El dissabte 26 de gener es van reunir al local parroquial i després d'un espectacular muntatge audiovisual curosament preparat pel P. Adrian, els parlaments de P. Daniel, Lucas, P. Pablo, Nelson... expressaven unànimement el reconeixement i l'agraïment per part de tots de la bondat i l'acollida que Mn. Joan dona als immigrants. Mn. Joan va expressar amb gran satisfacció el sentiment que aquesta celebració li havia suscitat. Que la unió de cors de les comunitats obria més que un camí, una autopista, vers la tan anhelada unitat de tots els cristians.

Pasqua Ecumènica al cor de la Nostra Comunitat

La coincidència del calendari en el dia de la Pasqua va propiciar la celebració conjunta de la Vetlla Pasqual per part de les diverses comunitats cristianes que convivim en la Unitat Pastoral. Els greco-catòlics de ritus oriental, amb el P. Yuri, els romanesos ortodoxos, amb el P. Daniel, els romanesos catòlics, amb els P. Pablo, P. Adrián i P. Pedro, i els cristians catòlics de la nostra comunitat, amb el seu rector, Mn. Joan Mora. També hi era present el Vicari general de la diòcesi de Lleida, Mn. Joan R. Ezquerria. El punt de trobada dels feligresos va estar la plaça de Sant Joan on es van congreguar, al voltant d'una foguera, les distintes comunitats: al centre les comunitats catòliques romanesa i local i, a banda i banda, les comunitats orientals amb les seves espectaculars icones.

Ja a mitjanit, després de la lectura de la Paraula, amb el foc nou s'encengué la llum del Ciri Pasqual i les espel-

mes de la munió de fidels congregats a la plaça. Una llum nova, signe de la Vida Nova de Crist Ressuscitat, il·luminava el cor de la comunitat viva de seguidors de Crist que celebrava amb fraternitat i amb joia aquesta Vetlla Pasqual. Seguidament, en processó, anirien a continuar la cerimònia particular: els greco-ortodoxos a Sant Pere, els romano-ortodoxos a Sant Joan, i la nostra comunitat, juntament amb els romanesos catòlics, a l'església del Carme.

Allí, en l'homilia, Mn. Joan va aprofundir en el deure moral que com a cristians ens pertoca, de fer el bé en totes les circumstàncies de la vida. *«La força del bé s'imposa al mal. Si avui ens estíem una mica més, és senyal que Crist està present en les nostres vides. Amb la Resurrecció, Crist ha vençut la mort.»* Efectivament, la Llum de Crist Ressuscitat ha il·luminat la vida i ha bategat el cor de la fe de les nostres comunitats.

Vetlla de Sant Joan

Enguany, La trobada de final d'activitats pastorals i el sant dels nostres mossens va ser molt celebrat. Va comptar amb la presència dels sacerdots romanesos, el P. Daniel i el metropolità Josif Pop, el P. Pablo y Adrian, la comunitat franciscana i les comunitats de la Unitat Pastoral.

Trobada dels agents de pastoral al Xalet de la Família Roig

La Unitat parroquial, cada vegada més consolidada. «Tres parròquies en una Unitat», una realitat semblant a la de la Santíssima Trinitat.

NUESTROS AMIGOS, LOS RUMANOS CATÓLICOS

El café con nata

Tot prenent un cafè, els nostres amics romanesos P. Adrian i Florentina, reflexionen al voltant del passat, del present i del futur. El cafè els hi proporciona el temps necessari per a fer balanç: el contrast entre allò què els proporciona pau i el que els transmet inquietud. La nata és la dolcesa imprescindible per a afrontar el futur amb confiança i optimisme.

Encontrarse para tomar un café resulta una buena oportunidad para sacar al debate el pasado, el presente y el futuro. ¿Porqué delante de un café? ¿Por qué con nata? En realidad, no lo sabemos. Quizá con un café porqué el tiempo, las prisas no nos deja lo suficiente para reflexionar. Los ojos se nos mueven siempre por la ventana hacia el futuro. Nos importa más. Y sin embargo el pasado nos marca. Además no lo podemos evitar mientras miramos y pensamos, qué rápido pasa el tiempo... Somos dos.

Dos personas, si podemos pronunciar todavía la palabra en su autentico valor, los que nos hemos encontrado aquí por casualidad, pero que nos hemos obligado a vivir aquí la misma realidad, uno desde la óptica de la fe y el otro por la vida social, familiar e incluso maternal.

Y lo que nos salta a la vista de la memoria, ya que nos hemos comprometido a detenernos unos momentos delante del pasado, es la misma frase que, queriendo o no la llevamos en nuestra alma: somos

peregrinos en esta tierra, o diciéndonos con picardía que somos emigrantes. Añado con un poco de sarcasmo, emigrantes de cuerpo pero, sobre todo, emigrantes de nuestras

almas. Emigrantes por los caminos de esta vida, indiferentemente del tiempo, espacio o lugar, raza o ideología. Y como si no fuera a contentarnos esta idea, acaba de brotar otra a la luz de nuestros ojos: emigrantes porque queremos encontrar la felicidad aquí, donde nunca nos hubiéramos imaginado. Hemos llegado a ser los mendigos de nuestro siglo, mendigando la felicidad. Y el precio es alto. Tan alto que a menudo olvidamos que somos humanos, padres o hijos, hermanos o hermanas, amigos y,

tal vez, es mucho decir, cristianos, mensajeros de la esperanza y del amor de Dios. Y vagamos pensando... mas no podemos no reconocer que al menos aquí está el bien, aquel bien que vemos desde la óptica de tener una casa, una situación material mejorada, una oportunidad en la vida... y quién sabe, quizás algún día, nos repongamos. Quizás, algún día dejemos de soñar la felicidad, pero la viviremos tal como nos proponemos personalizarla en todo lo que nosotros hacemos aquí.

Como no permitirnos dejarnos llevar por el recuerdo del «día del emigrante», cuando en el rostro de los que han vivido el evento se han reflejado las arrugas de la cara y de las palmas, pero también la alegría que tenemos todavía en nuestras manos de poder ser más humanos, más sensibles, y estar más unidos, a todo lo que significa vida, comunión y belleza. La llamaríamos también oportunidad. La oportunidad de trabajar, de analizar, de aprender, de soñar. La voz de la Iglesia parece que todavía suena: «Joven

emigrante, la parroquia sale a tu encuentro».

Aquí nos hemos detenido. Un suspiro nos ha conducido al presente. El suspiro reconfortante de nuestro tiempo. ¿Qué haríamos si la parroquia no saliera mucho antes a nuestro encuentro? ¿Por dónde erraría nuestra alma? ¿Qué iconos miraríamos para nuestro consuelo? Y qué puede ser más reconfortante que el saber que en estos lugares ha habido personas que han mostrado que son humanos; que podemos ser más felices cuando ofrecemos y no tanto cuando amontonamos sin conocimiento. Qué suerte encontrarnos con tan buenas personas... Otras personas y no los que nos han hecho derrochar lagrimas, otras y no los que nos ofrecieron una felicidad ilusoria, otras y no aquellas que nos han visto como mano de obra barata o extranjeros que amenazan su felicidad efímera.

Intentamos hacer retratos... ¡Qué maravilloso es hablar de una persona que te ha abierto los brazos, te ha sonreído y se ha puesto de tu lado! ¡Qué maravilloso es escuchar que vale la pena vivir y que estamos abocados a la felicidad, no por una sociedad, sino por una fe y los dones que nos envía! Un juego tan bonito entre dos mundos que parece que cada vez más se vuelven paralelos y, sin embargo no pueden existir el uno sin el otro. Al menos ahora... Y seguimos saboreando el café con estos pensamientos. Tal vez ahora, mirando hacia atrás, al parecer, las

cosas se simplifican y las podemos transformar en alas para alzarnos. Suena a mensaje cristiano. Nos alza hacia Dios. Aquél Dios que nos remueve con su idea: *Sin mi no alcanzareis la verdadera felicidad*. Y eso que detrás de ésta idea no está la idea sino su Persona. Y detrás de su Persona está su cruz. Casi perdemos la valentía de seguir. Y, sin embargo, recordamos que también nosotros hemos llevado, al menos simbólicamente, esta cruz, por las calles que juntan las tres iglesias de la Unidad Pastoral en el Viernes Santo. También nosotros somos los que nos pusimos junto a los fieles autóctonos de la parroquia para participar en la procesión del día 16 de julio, festividad de la Virgen del Carmen, queriendo decir: necesitamos a Dios, necesitamos a la Madre celeste, necesitamos a los hermanos en la fe. Para volar. Y siempre más alto.

Seguimos soñando en este ritmo. Queríamos hacer memoria. Pero esto resulta ser un sueño. Y el sueño nos lleva al caluroso verano cuando volvimos a nuestro país, a nuestros seres queridos, pensando que habíamos dejado de sentir el sabor dulce amargo de la vida de inmigrante. Y aquí suspiramos otra vez: no pudo ser. Aún no... aún se necesitan sacrificios...quizás pocos, quien sabe cuantos. Pero nuestro espíritu, nuestro coraje o nuestra locura nos ayudarán. Retornamos con el corazón encogido. El mismo corazón que supo reponerse cuando reen-

contró los brazos abiertos de los que nunca olvidan ser humanos. Aquellos brazos que han abierto las puertas de las iglesias del Carmen y de San Juan, o nos elevaron el espíritu con todo lo que se ha hecho en sitios como la Academia Mariana. Y parece que de esta manera el futuro parece mejor. Sin embargo queremos ser realistas. Y como dos personas realistas vemos que el optimismo va mano a mano con el pesimismo. Recuerdos que nos elevan y otros que nos atan. Recuerdos que nos sacuden y otros que nos dan consuelo. Recuerdos que nacen, otros que desaparecen.

Al igual que nuestro café, así son nuestros pensamientos. Igual es el tiempo, el mismo tiempo que hoy nos propusimos perder. Y aquí me corrigió: nada perdemos, porque si no lo materializamos allí donde estemos, nunca entenderemos qué es lo que buscamos y mucho menos hacia dónde vamos. Y ahora podríamos contestar al «por qué de la nata». La nata es como el tiempo, como nuestras actividades. Su dulzura es como el bien que hacemos para todos, para todos nosotros, para nuestros hijos, para el futuro. Y el futuro pinta bien. Y realista. Porque tenemos que levantarnos y pagar la cuenta, pero después de salir llevaremos en nuestra alma el recuerdo de nuestro paso por esta cafetería, por esta comunidad, por este país.

*Pr. Adrian Burcă
i Florentina Budău*

ELS LLATINOAMERICANS I AFRICANS

Aquest anys, amb ocasió de les festes del Carme varem col·locar quatre llànties al cambril de la Mare de Déu. Ens recorden, al mateix temps que fem present, les quatre comunitats que s'aixopluguen sota la mirada de Maria: Els nadius, els romanesos catòlics i ortodoxos i els altres grups d'immigrants. Tots trobem acollida en aquest temple.

L'Església no pot ser aliena al fenomen de la Immigració i ha de tenir un compromís especial d'ajuda i servei religiós vers el estrangers.

Per a coordinar les activitats són molts dels immigrants que hi col·laboren. Són activitats religioses, formatives i culturals –recreatives. Aquest any, tot repetint el que altres anys ens ha deixat un bon gust, també hem realitzat els següents actes:

Celebració de la Mare de Déu de la Unitat

Segon diumenge de maig. Un dia en que vivim la nostra realitat multicultural i religiosa en torn de la Mare Comuna. Pregària confiada perquè es produeixi entre nosaltres la situació de la primera comunitat cristiana: «Un sol cor i una sola ànima».

Enguany coincidint amb la festa de la Verge de Fàtima (13 de maig), les tres comunitats vam voler «unir-nos» fent honor a l'advocació de la Mare de Déu de la Unitat. Ella és la nostra millor intercessora davant Jesucrist i qui millor ens pot ajudar a complir el seu mandat: «sigueu u com el Pare i jo som u».

Al final de la celebració compartida amb els romanesos catòlics –amb l'església plena a vessar, igual que per Nadal, va pujar al temple la comunitat ortodoxa presidida pel P. Daniel i per a oferirnos un cant a la Mare de Déu. Igualment van

fer els nens de la catequesi: «jo voldria ser com tu», diu un vers del cant que entonaren dolçament els nens a la Mare del Cel. Després, actuació folklòrica, amb cants i balls dels nens de la comunitat romanesa, ben abillats amb els vestits típics del seu país. I també de Mn. Carlos, que amb el seu art de ventriloquia i el seu bon

humor va fer les delícies de tots, grans i petits. La festa va acabar compartint els aliments que les diverses comunitats havien preparat. Tot una comunitat de béns i d'esperit.

«Fiesta del Alumbrado» Vetlla de la Immaculada

Trobada religiosa en el cor del la Rambla Ferran. Sota la mirada de Maria encenem el ciris, i amb la pregària i el cant s'abrandava de llum la Rambla i els nostres cors.

No han faltat aquest any sortides com:

Les dues peregrinacions a **LOURDES** el dies 11 de juliol i 16 de setembre.

Son sortides amb gran assistència i viscudes amb gran fervor. Maria, en els seus Santuaris, té un gran poder d'atracció i s'experimenta el seu amor.

BALAGUER, trobada festiva per a celebrar en un dia les festes nacionals dels diversos països.

El 29 de juliol. No érem molts. Però ens ho passarem molt bé...

MINI-TORN A SENET. Una setmana de joia als pirineos. Dies de germanor inoblidables en mig de la natura.

BOI-TAÜLL, un dia d'expansió entre la neu del Pirineu i passeig al poble. (13 de gener).

CERVERA, a veure la Passió.

EL REIS DELS TRES CONTINENTS

Dia 6 de gener per la tarda. L'arribada dels Reis dels tres continents (Àfrica, Àmerica i Europa) va anar precedida de l'explicació del conte «El Quart Rei Mag». Al descobrir que cadascú podia ser «el quart rei mag», vam entendre una mica més quin era el millor regal de reis que podíem fer i que podíem esperar: la misericòrdia, l'acolliment i la solidaritat amb el proïsme.

Els Nadals, dies especials per a vivències de fraternitat.

El quart Rei Mag

Hi va haver un quart rei mag sense tanta coneixença i nom com els altres Reis d'Orient. També va veure brillar l'estrella de Betlem, però sempre arribava tard als llocs on Jesús podia ser, perquè pobres i miserables no paraven de demanar-li ajuda.

Després de trenta-tres anys de seguir els passos de Jesús per Egipte, Galilea i Betània, el rei mag arribà a Jerusalem. Ja és massa tard, el nen s'ha convertit en un home i aquell dia mateix el crucifiquen. El rei havia comprat perles per a Jesucrist, però les havia venudes gairebé totes per ajudar a les persones que havia trobat pel camí. Només li havia sobrat una perla... però el Salvador ja era mort.

«He fracassat en la missió de la meua vida -pensa el rei mag.

Aleshores, sent una veu que li diu: «Al contrari del que penses, tu m'has trobat durant tota la vida. Jo estava nu, i em vas vestir. Vaig tenir fam, i em vas donar menjar. Era a la presó, i em vas visitar. Jo era en tots els pobres del teu camí. Moltes gràcies per tants regals d'amor.

Mamerto Menapace

Rumanos Ortodoxos

Un extranjero es una persona que lleva con él otra cultura, otra civilización y muchas veces, otra lengua. El tiene un sentimiento de pertenencia activa en la nueva su comunidad y quiere integrarse, ofreciendo lo que lo mejor que tiene. Cuando encuentra personas dispuestas a entenderlo y escucharlo el extranjero se pone contento y agradecido.

Nosotros, los extranjeros ortodoxos rumanos hemos hallado dentro de la comunidad católica de la Iglesia Nuestra Señora del Carme una muy buena acogida y por eso, en el año pasado realizamos muchas cosas bonitas.

En la Iglesia Carme se organizó un centro de acogida para todos los ortodoxos rumanos entre Barcelona y Zaragoza, hasta a frontera con Francia. Aquí celebró una liturgia ortodoxa en el día del Nacimiento de San Juan Bautista (24 jun.) el Metropolitano Ortodoxo de París, Iosif Pop, responsable de toda Europa Occidental y Meridional (Francia, Suiza, España, Portugal, Italia, Holanda, Bélgica, Inglaterra y Irlanda). Antes de esta celebración fue acogido con caballos y jinetes, una costumbre de Rumania.

También aquí se organizó la segunda reunión del movimiento de los jóvenes ortodoxos de España, Nepsis, con una programa de conferencias y visitas a unos monasterios cistercienses de alrededor.

No olvidamos los celebraciones junto con la comunidad católica: Viernes Santo- Vía Crucis, en la noche de Pascua- la bendición del fuego, fiesta del parroquia Carme (16 jul.), celebración de difuntos para el patriarca Teoctist (3 ago.), «colinde» de Navidad, celebración en la noche del Año Nuevo.

Gracias a la unidad pastoral de esta parroquia y a su párroco, el padre Juan, cada sábado se desarrollan clases de catequesis en el salón parroquial.

Estamos muy agradecidos por todo lo que nos han ayudado en este camino, especialmente al padre Juan Mora.

Padre Daniel Simon

Festa del patró de la parròquia romano ortodoxa de Lleida

Dissabte 23 de juny, 4 tarda, al saló parroquial del carme, **conferència del metropolità Josif Pop** amb el tema «Sin Mí, no podéis hacer nada». I a les 6:30 **Celebració de vespres**.

Diuenge 24, a les 9:30h. del matí, **acollida del bisbe metropolità** davant la catedral nova, i 10 matí **recepció a l'església del Carme i Missa en honor del Naixement de Sant Joan Baptista**. Participació dels joves ortodoxos de l'associació Nepsis.

Audiovisual sobre Romania, la realitat religiosa, ortodoxos. **Actuació del grup de nens. Dinar de germanor.**

Amb ocasió de les Noces d'Or Matrimoniales

Aquest any 2008, entre els matrimonis que celebren els 50 anys de casats n'hi ha dos molt vinculats a la parròquia i, al mateix temps, grans col·laboradors en les tasques parroquials, la qual cosa ens beneficia a tots plegats. Es tracta del matrimoni format per Miquel Borrós i Ma. Antònia Farré per una banda, i del format per Josep Ma. Condal i Maria Beneit per una altra.

Des d'aquí i en nom de tota la comunitat parroquial, volem expressar-los la nostra més cordial FELICITACIÓ i agrair-los la seva disponibilitat. I, com no podia ser menys, els hi hem fet unes senzilles preguntes que, amb la seva resposta, és clar, teniu tot seguit.

Miquel Borrós i Antonia Farré

Quin us sembla que és el «secret» per aconseguir un matrimoni durador?

– No hi ha «secrets». És una suma de bons propòsits i actituds com estimació il·limitada, generositat, abnegació, respecte, comprensió, etc., Tots recordem quan erem promesos, i que, amés a més, podríem resumir en :viure cada un el matrimoni per a fer feliç a l'altre. Sembla complicat, però, en ser un sacrament, rebem la gràcia de Déu, que ens acompanya en aquest estat per aconseguir el que diu l'apòstol: «Així, ja no són dos, sinó una sola carn».(Mt. 19.6).

Què aconsellàrieu als matrimonis joves per a una llarga convivència?

- Tenir present que la persona més estimada i important de la teva vida és la teva parella. Que el sí que hem de donar sigui:

Un sí a un elevat projecte de futur.

Un sí a un compromís ferm.

Un sí que demostrí l'amor mutu.

Un sí a Déu que va beneir la vostra unió.

Josep Maria Condal i Maria Beneit

Quin us sembla que és el «secret» per aconseguir un matrimoni durador?

- Creiem que és tan «secret» que ni nosaltres mateixos el sabem. Perquè un matrimoni duri, el primer és no «morir-se» pel camí. No és un acudit, és cert; no morir-se és viure –no sobreviure- , viure amb qualitat, portar una vida senzilla, d'entesa, de sacrifici l'un per l'altre, de confiança, de diàleg, de comprensió. També, saber escoltar abans de parlar, saber que un no té sempre la raó, que sortir d'un contratemps –que en tindrem molts – ens reforçarà si el superem amb serenor, optimisme i paciència.

Què aconsellàrieu als matrimonis joves per a una llarga convivència?

– Mentalitzar-se de què quan un es casa és per a sempre, no refiar-se només del cor sinó, també, del cap. Que, amb el temps, les coses i el vi milloren si sabem tenir-ne cura i el «celler» és l'adequat. Les dificultats que es puguin tenir es porten millor entre dos, pensem que és més fàcil cuidar que una relació no es trenqui, que reparar-la quan ja s'ha fet a bocins. Si l'amor és veritable, no hi ha d'haver obstacles i tot se suporta i supera.

Fins aquí, les paraules dels entrevistats que, a ben segur, poden ajudar-nos. Només ens resta donar-los les gràcies i repetir, una vegada més, MOLTES FELICITATS !!!!

Manolo Julià

Concert d'inauguració del nou orgue

El dia 15 d'abril passat la parròquia del Carme va vibrar amb la música de Lluís Climent. La inauguració del nou orgue fou el teló de fons del magistral Concert amb la interpretació de peces i versions originals de l'organista de la parròquia.

El nombros públic assistent que omplia el temple va poder assaborir el potencial sonor d'aquest instrument que ha incorporat la tecnologia digital i la capacitat creativa i d'interpretació de Lluís Climent, amb aspectes poc coneguts per al gran públic com el solo de pedal. Així ho va expressar amb una llarga ovació final.

La Passió de Lleida

Espectacular... S'han anat incorporant millores: fa dos anys l'escena de la Resurrecció; enguany, la Crucifixió... També la millora en l'escenificació. I, sobre tot, el nou fitxatge de l'actor que feia de Ponç Pilat a la Passió de Cervera durant uns 15 anys consecutius... Sembla que la Passió de Lleida, no cansa i sembla ja immillorable. Però tractant-se del director Enric Castells, hem de preparar-nos per a acollir qualsevol altra iniciativa. Mai la seva capacitat per a sorprendre'ns estarà prou superada...

TOAR

L'estreta vinculació del grup TOAR amb la parròquia del Carme afavoreix la posada en escena de moltes de les activitats que organitza aquesta dinàmica i prolífica entitat teatral. Fe i cultura es donen la mà en totes les representacions. El nombros elenc d'actors i actrius ens han fet gaudir novament de la Passió de Lleida en la seva 10ª edició, i dels Pastorets «Borrego i Carquinyoli».

Borrego i Carquinyoli

El local parroquial ha estat l'escenari entranyable de la nova representació de «Els Pastorets». Cosme Garcia (Borrego) i Antoni Guasch (Carquinyoli) han donat prova, una vegada més, de la seva mestria dalt de l'escenari. I, com no! del seu enginy i del seu humor que han tornat a adaptar amb ironia alguns diàlegs a la nostra quotidianitat. L'Agrupació Sardanista Montserrat ha col·laborat novament en la interpretació i l'ambientació.

Las joyas de la palabra II, de Mari Cruz Nevot

El dia de la Mare de Déu del Pilar vam gaudir de la poesia de la mà de Mª Cruz Nevot amb el seu nou CD «Las Joyas de la Palabra II». Després de la presentació de l'acte per Mn. Joan Ramon Ezquerro, Mari Cruz Nevot va detallar la gènesi d'aquesta nova experiència artística, i va delectar-nos amb un magistral recital de poemes religiosos amb fons musical de Mozart.

Recital de poesia religiosa

Seguint la tradició dels darrers anys, la tarda del Diumenge de Rams, el presbiteri de l'església del Carme es converteix en l'escenari del Recital Anual de Poesia Religiosa, organitzat per Mª Cruz Nevot. Una primera part dedicada a diversos autors, des de Joan Maragall fins a Francesc Pané. I una segona part dedicada a l'Homenatge a Marco Antonio Remacha: uns emotius *Sonets* del Cicle de Quaresma. El públic fidel cada cop omple més els bancs de l'església per assistir a aquest espectacle d'una gran sensibilitat que ens prepara i ens predisposa per a acompanyar Jesús en els misteris de la seva Passió. Aquesta vegada de la mà d'un altre autor lleidatà. Gràcies per ajudar-nos a descobrir conciutadans que tenen tan bons dons. Tot un honor!

Lliurament de premis del Concurs Bíblic

El passat 28 d'abril els nens de Catequesi van recollir el premi que van obtingut de la XXII edició del Concurs Bíblic, organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya, «Grup Avant» de Terrassa.

Participar en aquest concurs els ha permès als infants d'aprofundir en la fe i el testimoniatge de Maria, amb el Sí que va donar a Déu. Mn. Joan R. Ezquerra va fer una breu i profunda reflexió sobre els quatre «Sí» que han mogut la Història: Déu (Sí a la Creació), Maria (Sí a ser Mare de Jesús); Jesús (Sí a la Creu) i el quart, que ens correspon a nosaltres...

Participar en el concurs també ha estat una mostra d'eclesialitat, de compartir tots un mateix objectiu i treballar un mateix tema. Enhorabona als organitzadors. Els nostres nens que van assistir il·lusionats al lliurament de premis van rebre un bon lot de llibres. Però, el millor, fou la il·lusió que van sentir. L'any vinent hi tornaran a participar, i amb més ganes ho faran encara millor...!

Festa de Sant Jaume i Concurs de Fanals

assistir a l'acte on es van lliurar els premis del Concurs, a l'IMAC.

Festivitat de Sant Jaume, al Carme. Participació dels nens al Concurs de Fanals. La missa organitzada per l'Agrupació de Pessebristes fou presidida per Mons. Javier Salinas, bisbe administrador del nostre bisbat. Després de la processó van

Missa dels pessebristes i concurs de pessebres

Dins del programa d'activitats del Cicle de Nadal, l'Associació de Pessebristes ha organitzat la celebració de l'Eucaristia al Carme el quart diumenge d'Advent. Fou concelebrada per Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació, i el rector de la parròquia Mn. Joan.

SANT JOAN

L'arxiu musical de la Schola Cantorum

Als anys quaranta a l'església de Sant Joan es va crear la Schola Cantorum per iniciativa de Modest Gaya, organista de la parròquia, i amb el suport de Mn. Ramon Macarulla, el seu rector. Amb un orgue de grans dimensions i sota la direcció de Gaya, durant varies dècades un bon elenc de cantors de veus excepcionals solemnitzava la litúrgia amb el cant gregorià. El Cor de les Filles de Maria, de la Congregació Mariana d'Acció Catòlica, el complementava puntualment amb cants de devocions marianes.

Paral·lelament s'inicià la creació d'un arxiu de polifonia a veus d'home, per al servei litúrgic; l'arxiu a veus blanques; i un inici d'arxiu de veus d'home, veus blanques, orgue i orquestra amb veus. Aquest arxiu, sufragat per la Schola Cantorum, és el més important en composicions litúrgiques a veus d'home, llevat del de la Catedral. Fou lliurat a Lluís Virgili, de l'Associació Canta i Estima (La Caparrella), per l'aleshores rector de Sant Joan, Mn. Ramon Freixes.

Josep Aran i Flix, que vivia acollit a casa de Mn. Macarulla després de la guerra civil, s'incorporà de ben jovenet a la Schola Cantorum on es formà musical i humanament. Lluís Virgili li va donar les primeres lliçons de tècnica vocal i direcció. S'incorporà a l'Orfeó Lleidatà com a tenor i en l'organització del Secretariat de Promoció Coral de les Terres de Lleida i dels Cursos de Direcció Coral. Esdevingué la síntesi de l'Orfeó Lleidatà, que projectà en la seva vila natal de El Soleràs, en una tasca ja iniciada pel seu pare.

Lluís Virgili

L'Associació Provincial de Laringectomitzats celebraren la festa de Sant Blai

Dia 3 de febrer. Aquest any coincidí la festa dominical amb el dia de Sant Blai, el patró de l'Associació. L'any 1979 es

funda aquesta Associació que ha anat creixent que atén els Laringectomitzats i les seves famílies amb la intenció d'oferir un raig de llum, una nova vida amb més confiança per a superar els ensurts de la vida.

La celebració va ser solemnitzada per la coral «*Ramon Carnicer*» de Tàrraga i el cant de *Marissa* de Benavarri que ens cantà «l'Avemaria» i el «*Salutaris Hostia*».

A la sortida se'ns obsequià amb una galeta benèdita a tots els que varem poder gaudir de la festa. Que Sant Blai ens protegeixi.

90 anys de vida al servei de la diòcesi

Felicitats en el 90è aniversari de l'àvia Júlia!

Des de la nostra Unitat Parroquial volem unir-nos a les felicitacions que un grup molt nombrós de persones vinculades a les associacions, entitats, grups de formació i pregària als que ha treballat la Júlia durant la seva llarga i dilatada vida, a més de la seva família. Dona de fe profunda i entregada al proïsme, ha estat el motor dels llocs on ha treballat dedicant amb entusiasme moltes hores en benefici dels més desfavorits i impulsant a esforçar-nos per tal de poder arribar a tots els que ens necessitin, és per aquest motiu que diu una de les estrofes de la cançó que li han cantat al final de la missa del seu aniversari: «Com que ha aterrat en dia assenyala t / La festa de la dona que treballa / pronostica: No ha de parar / I a treballar tothom ha d'engrescar!».

SANT JOAN

Sant Joan estrena bancs nous

Per la Mare de Déu d'agost Sant Joan va canviar d'aspecte amb el bancs nous. Aquests estan fets amb noble fusta tropical, el mascarell, de gran resistència als tèrmits i al pas del temps.

La empresa Veremundo Silvestre de València, ha estat l'encarregada de dur a ter-

me el projecte. Són bancs regis i molt forts, elaborats als tallers que aquesta empresa valenciana té a l'Equador, sota la direcció de l'artesà i especialista en talla Ricardo Germánico, mestre de gran experiència.

Com podem veure dignifiquen el temple. Ha estat un esforç molt considerable, ja que el cost dels mateixos ha estat de 31.000 euros. El disseny d'aquests bancs es el mateix que dita Empresa ha fet per la catedral de la Seu d'Urgell i que està inspirat en la cadira solemne de la Seu de la catedral de Santa Maria, el seient del bisbe durant les cerimònies.

Esperem que els puguem gaudir per molts anys.

Diumenge de Rams:

Processó i missa a Sant Joan.- La intensa pluja caiguda durant tota la nit i el matí del diumenge no va impedir que els nens i nenes i la resta de gent de la nostra comunitat deixés d'assistir a una celebració tan solemne com la de l'entrada de Jesús a Jerusalem. Ben al contrari. L'alegria encara es feia més evident al comprovar com a les 11:15 els núvols deixaven pas a un sol força generós que ens va acompanyar no només a la processó de Rams a la plaça de Sant Joan, sinó fins una estona després d'acabada la celebració de l'Eucaristia.

Els nens i nenes estaven contents acompanyant Jesús el dia de la seva entrada triomfal a Jerusalem, poc abans de començar la Passió. Jesús, encara se sentia més colpit per tan dolça companyia...

Primera missa a la parròquia de Roger Torres i Aguiló

El dia de Nadal, el que havia estat escolanet en temps de Mossèn Ramon Freixes, en Roger Torres i Aguiló, va celebrar la seva primera missa a la parròquia, assistit pel rector Joan Mora, després que hagués estat ordenat vint-i-tres dies abans, concretament el dos de desembre al Col·legi Claver, atès que és jesuïta.

Roger, fill, nét i besnét de parroquians de sant Joan, havia tingut una gran relació a la parròquia, on va fer la seva Primera Comunió, i escolà, fins que el vestit li anava curt, com diu la seva mare.

És llicenciat en Belles Arts. Entrà a la companyia de Jesús al 1997 i dos anys més tard va fer els vots com a jesuïta. Al'estiu del 2007 va rebre l'ordre del diaconat a la parròquia de Bellvitge, i al desembre del mateix any, de prevere a Lleida. Actualment exerceix com a vicari a la parròquia de Bellvitge, a l'Hospitalet de Llobregat, i dona a la vegada classes a un institut del barri conduït pels jesuïtes.

Per molts anys!

SANT JOAN

• **Concert de música clàssica, dedicat a Mn. Joan Prenafeta Puig**, xantre de la catedral de Lleida i beneficiat de l'església de Sant Joan Baptista. El dia 21 d'abril, dissabte, es va interpretar la missa mi bemol major, composta per ell mateix. El Sr. Vicens Aguado, del Vilosell, pàtria de Mn. Prenafeta (1752-1833), va ser el promotor d'aquest concert d'homenatge al que va ser beneficiat de la nostra parròquia.

• **Requiem de G. Fauré (1845-1924)**. El 3 de juny de 2007, l'Orfeó Lleidatà i a orquestra de cambra de l'Orfeó Lleidatà van interpretar el Requiem de Fauré. El nostre temple es convertí en el marc incomparable per portar a terme aquest projecte.

• **Dues actuacions de la Coral... i de la Rondalla ... del Club Sant Jordi**. Tant per la festa patronal de Sant Joan com per les festes de Nadal ens alegraren els cants i les melodies d'aquests dos grups musicals dirigits pel mestre i professor, senyor Serrano.

• **Festivitat de Sant Joan**. La festivitat de Sant Joan, patró de la parròquia, la recordem especialment per la missa concelebrada per Mn. Ramon Freixes, en la que seria la seva darrera missa a la parròquia. Els nens romanesos acompanyaren amb els seus cants melodiosos al llarg de la celebració. Finalment, la felicitació a Mn. Joan, amb flors i aplaudiments.

• **Festivitat del Pilar**. La Casa de Aragón va organitzar una missa baturra que va congrega als aragonesos de Lleida al voltant de l'altar i de la seva patrona.

Ens deixa MIQUEL ROIG NADAL

El dia 5 de març de 2008, una nombrosa comunitat ens reunirem a la parròquia de Sant Joan per acomiadar al Miquel, a qui ben podríem catalogar-lo com un bon espòs, un bon pare, un bon ciutadà -«leiridano de pura cepa»- i un bon cristià, molt aimant de la seva parròquia de Sant Joan.

Tots coneixem el seu tarannà marcat per les virtuts de la saviesa, l'elegància i humanitat.

En el camp de la seva prolifera creació artística, la Història i la pintura, en la seva especialitat de la aquarel·la, han estat els més preferits. Es un goig per a nosaltres tenir en el nostre temple una obra que fa referència al nostre patró, y que està ubicada sobre la porta d'entrada del carrer de Santamarta.

La Seu Vella, ha estat un dels edificis preferits de les seves pintures ciutadanes, i la plaça, que per a ell era el cor de la ciutat.

Amb el seu llibre, «renoms de Lleida», ens convida a no perdre les arrels, encara que la nostres comunitats han de estat sempre obertes al present i al futur. I les seves aportacions al «Caliu», són una altra manifestació del seu amor a les arrels ciutadanes.

Malgrat tot, volem fer un calorós esment a la seva trajectòria religiosa. Tota la seva obra creativa no l'ha fet minvar en el seu comportament religiós. Amb la seva esposa, Carme Maria, han estat fidels participants de totes les celebracions religioses. Han estat membres permanents del Consell parroquial i, no cal dir, que ha prodigat les seves qualitats artístiques en totes les publicacions de la parròquia.

Gràcies per tot, Miquel. I ... a reveure!

SANT PERE

Celebracions:

• Festa de la Mare de Déu de l'Arcada

La Festa de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels comerciants del carrer Major, es celebrà l'últim diumenge del mes de gener. A les dotze del migdia presidí la celebració de l'Eucaristia Mn. Joan Mora, harmonitzada i cantada per un grup de cantaires, amb l'assistència del President i Secretaria dels comerciants, així com comerciants i feligresos del carrer major. En acabar la Missa, es va fer l'ofrena floral a la Mare de Déu de l'Arcada, en l'hornacina que hi ha al mur de l'església que dona al carrer Major, allí es feu una pregària i un cant a la Mare de Déu. A continuació hi hagué un petit refrigeri a la plaça de Sant Francesc.

Altres celebracions

- **Mare de Déu de Lourdes**, dia 11 de febrer.
- **Divendres de Dolors** (Mare de Déu dels Dolors).
- Al maig, es va fer el **mes de Maria**, i el dia 31, després de la

missa del vespre es va fer el comiat amb el besamans de la medalla a l'altar de la Puríssima.

- Al juny, es va fer el mes del Sagrat Cor.
- Solemnitat de Sant Pere Apòstol, patró principal de la parròquia. El tridu dels dies 26, 27 i 28 de juny, ens preparà per viure amb més intensitat la festa patronal del dia 29.

- Al juliol, se solemnitzà la festa de la Mare de Déu del Carme.
- Al setembre, el dia 15, es va celebrar la festa de la Mare de Déu dels Dolors.

Totes aquestes celebracions marianes van precedides per un tridu i el dia de la festa se celebrà la missa amb solemnitat.

Recordem...

- Durant tot l'any, diàriament de dilluns a dissabte, es fa l'exposició major del Santíssim Sagrament de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 del vespre i, tot seguit, la santa missa.
- Tots els primers dimarts de cada mes, es fa un recer espiritual de 2/4 de 7 a 3/4 de 8 del vespre seguit de la santa missa.

• L'últim dia de febrer, la "Unió Eucarística Reparadora" celebra la seva festa anual.

- Al mes de maig, l'Apostolat de la Lectura, celebra la seva festa anual, aplicant la Missa per tots els fidels col·laboradors que han mort durant l'any; així com, també, es dona a conèixer les aportacions a Missions que s'han fet durant l'any.

I no oblidem...

• El nostre beat, Francesc Castelló. El seu altar i el museu de la part superior del temple, ens obliga a tenir-lo present en les nostres celebracions i en les nostres visites personals. Model de vida cristiana i jove militant, amb una força atractiva per a joves i grans. Ell ha de tenir un paper important en la renovació cristiana de la nostra ciutat i especialment del jovent.

• Cada any vivim amb molta intensitat l'aniversari de la seva beatificació. Enguany hem celebrat el 7è aniversari de la seva glorificació. Va celebrar la eucaristia el rector de la parròquia del Beat Francesc Castelló de Alacant.

- Que les obres d'adequació dels baixos del temple continuen endavant, amb pas lent, però segur.

Antonio i Lurdes

SANT PERE

Mateo Hidalgo, feligrès de la parròquia, diaca permanent de la nostra diòcesi

La catedral de Lleida va acollir la tarda del diumenge 13 de gener, l'ordenació de diaca permanent del nostre amic Mateo Hidalgo San-

nicolás, casat amb Rosa Mari Piñol i pare de dues Filles. La seva missió és de servei i col·laborador proper del bisbe i dels preveres. Agraïm de tot cor la seva

disponibilitat de servir l'Església Diocesana amb les funcions pròpies del seu ministeri. «Que cregui el que llegeix, ensenyi el que creu i practiqui el que ensenya», aquest és el nostre desig.

Durant aquest any s'han fet les següents Restauracions:

- Restauració de la capella del Sant Crist.
- Neteja i restauració de 12 candelers antics de llautó de l'altar major i laterals.
- Netejar, restaurar i pintar un lampadari de forja per l'altar de la Puríssima i un altre lampadari de peu per l'altar del Carme.
- Pintar i daurar el cirier pasqual.
- S'ha confeccionat un nou beril·le d'argent per la custòdia.
- Condicionament d'una sala (pintura, armari, etc.).
- Neteja i restauració de les parts malmeses de la Creu de la sagristia; restauració de l'onzena estació del Via Crucis; neteja i pintura d'una imatge del Nen Jesús, realitzat per les Carmelites Descalces.
- Canvi de tota la megafonia existent per una de nova, amb incorporació d'un equip de música.

COR DE MARIA

LES MISSIONERES ESCLAVES DEL COR DE MARIA

continuen la seva tasca d'atenció a les joves, oferint casa a les estudiants i treballadores com un mitjà que les ajudi en la seva formació.

FRANCISCANS

Santuari de Sant Antoni de Padua

Nou membre de la comunitat franciscana

El pare Ferran R. Gavilán ha estat destinat a la fraternitat franciscana de Lleida com a organista del santuari. El pare Ferran ha exercit la mateixa comesa durant una pila d'anys en diversos santuaris de la Custòdia de Terra Santa. A més a més, el pare Ferran ha acceptat ser director del cor de cantors de la nostra parròquia del Carme.

Nomenament de la Conferència Episcopal Tarraconense

El pare Joan Pujol i Huguet, o. f. m. fins ara consiliari de la Delegació de Joventut de la nostra diòcesi, ha estat nomenat coordinador del SIJ (Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut).

Li desitgem un bon encert en aquesta nova responsabilitat, més àmplia i global. Al preguntar-li que suggereix a les entitats diocesanes que es lliuren al jovent, el pare Joan ha respost: «És imprescindible el treball en xarxa, la col·laboració des de quasi tots els àmbits. Crec que aquesta pastoral ha de ser un treball transversal en l'acció pastoral de l'Església.»

El pare Joaquim Recasens, reelegit guardià de la fraternitat

En el capítol Provincial dels franciscans de Catalunya, fou reelegit per tres anys més guardià de la fraternitat de Lleida el pare Joaquim Recasens i Murillo. A més a més, el pare Joaquim fou elegit per definidor o conseller del govern de la Província Franciscana i designat Secretari de la Formació i Estudis de la mateixa Província, responsabilitat que l'obliga a freqüents reunions i desplaçaments.

«La vellesa encalmada»

Aquest és el títol d'un fulletó publicat pel pare Francesc Gamissans, o. F. m., periodista i escriptor, que inclou cinc conferències que ha dictat ell enguany amb motiu de la Quaresma cristiana. La temàtica versa sobre els ancians. Es pot adquirir el fulletó en la sagristia del santuari.

Mort de la mare del Pare Joan Pujol

Amb pena, però amb esperança cristiana, comuniquem que el dia 26 de febrer moria a Lleida i als 87 anys, la senyora Dolors Huguet i Urgell, mare del Pare Joan Pujol i fervorosa creient. Tingué la sort de viure els últims anys de la seva vida en la residència geriàtrica «Sant Antoni de Pàdua» al costat del seu fill, pare Joan, que li duia cada dia el Pa de l'Eucaristia. Al cel sia!

SAGRADA FAMÍLIA

Campanya contra el càncer

El passat dimecres 10 d'octubre es va fer una campanya solidària al nostre Col·legi amb el lema "Una flor per a un projecte". En el món hi ha moltes causes per les quals hem de lluitar i una de molt important és la de les malalties. En aquest cas, els diners recollits no només a la nostra escola sinó a tota la ciutat, aniran destinats al càncer de pulmó. Es vol invertir en tecnologia que afavoreixi el diagnòstic de les lesions tumorals pulmonars.

Tots vam col·laborar amb la Lliga Contra el Càncer, l'associació que l'organitzava. Ens vam col·locar al pati amb una cistella de flors i les guardioles damunt de la taula. Cada flor de paper comportava un donatiu mínim de 2 euros. En obrir les portes del centre, les famílies es van abocar a les taules on joves de Batxillerat els informàvem de la campanya. Ens vam sentir molt satisfets pel treball realitzat. Encara que no vam aconseguir acabar totes les flors, l'èxit va ser destacable.

Gràcies a la solidaritat de la gent, moltes persones i famílies podran gaudir d'una vida millor. La nostra petita intervenció farà que el vostre gra de sorra esdevingui, en moltes persones, un gran somriure.

Miriam Saro i Jennifer Lozano

Campanya recollida d'aliments

Sensibilitzats pel fet que no tothom podia gaudir d'unes bones festes nadalenques, vam organitzar una nova campanya de recollida d'aliments per tal que la Parròquia pogués distribuir-los entre els més necessitats.

Sembradors d'estrelles

Els infants i joves del Col·legi s'han reunit a la Capella per celebrar l'inici d'Advent sota el lema de ser Sembradors d'estrelles. Aquest lema ha estat proposat per la Delegació de Missions i ens ha permès descobrir que nosaltres, que hem conegut la Bona Notícia del naixement de Jesús, som enviats a comunicar-ho als altres.

Renovació de vots a la Comunitat

Coincidint amb la festivitat de la Sagrada Família, les germanes de la Sagrada Família d'Urgell van renovar els seus vots en una celebració presidida per Mn. Joan Mora.

Vida creixent

Es tracta del moviment cristià per a gent gran obert a tothom.

Una del les estrofes del nostre himne diu:

Perquè estimem el mon en què vam néixer

Com una gràcia que Déu ens donà,

Ens esforcem per ajudar-lo a créixer

I amb nostra alegria fer-lo un xic més humà.

I aquesta alegria ningú no ens la prendrà !

Una de les característiques que hem de tenir els membres d'aquest moviment es l'alegria del viure, que juntament amb l'amistat que es comparteix, fan que ens sentim verdaderament joiósos de la pertinença a ell.

«L'alegria del cor és vida per al home
I la joia li allarga els dies». (Sir 30,22)

Josep Mª Condal

La coral del Carme

Després d'un parèntesi sense direcció -encara que el grup ha prosseguit els assaigs de cants litúrgics- hem comptat, a partir del mes d'octubre, amb la direcció i la pedagogia musical del franciscà Ferran Rodríguez Gavilán, a qui agraïm la seva generosa dedicació.

El Pare Ferran atesora una llarga experiència en la música vocal i també en la instrumental, exercida en diversos llocs on ha estat destinat per l'Orde al que pertany. Destaca el seu càrrec com a organista a l'església del

Sant Sepulcre de Jerusalem.

Aquestes han estat darrerament les actuacions públiques de la Coral:

- Celebració eucarística amb motiu de la tradicional festa del barri de Noguera.
- Festa patronal de la Mare de Déu del Carme i novena preparatoria. Agraïm el valuós ajut d'Antoni Miquel Guasch i Lourdes Solà en aquesta ocasió.
- Felicitació del Nadal i Any Nou 2008 amb un breu recital de nades.

Dilluns de formació

Ja fa molts anys que a la nostra parròquia es reuneixen diferents grups de persones per tal de formar-se. Enguany en una trobada que tinguérem a finals d'estiu per a programar el curs o les activitats generals de la parròquia, va sorgir una iniciativa en aquesta mateixa línia d'aprofundir en la nostra fe i saber donar raó d'ella.

Des del mes d'octubre ens trobem els segons dilluns de cada mes a les vuit del vespre.

Hem agafat com a tema de fons «El fonament apostòlic de l'Església». Ens serveix de pauta un llibre, on es recullen les catequesis del papa Benet XVI sobre l'experiència i missió dels Apòstols.

La reunió resulta agradable, cada persona pot llegir el contingut del que parlarem, abans de trobar-nos, això fa que el diàleg sigui més ric. Sempre comencem amb una introducció general i anem comentant tot el que considerem necessari.

Volem aprofitar aquest espai per convidar-vos i animar-vos a participar. Us esperem!!

Roser Garcia

Grup d'atenció als malalts

Si la persona que sofreix és Església, els membres de les parròquies no podem passar de llarg davant de la malaltia i de les persones grans que no surten de casa, o estan en residències.

Hem de fer com el «Bon Samarità» que no va passar de llarg davant del patiment de l'home, sinó que va tenir compassió i cura. Embenar-li les ferides, avui significa oferir acollida a través de la escolta i gestos de bondat a qui viu en el dolor; animar-lo a sentir-se persona valorada i estimada, que no es vegi abandonada, que sigui cridada pel seu nom, i respectada en les seves decisions. No imposar les nostres creences. Malgrat tot, als qui desitgen rebre la l'Eucaristia se'ls hi porta amb la freqüència que vulguin.

Nosaltres ho fem en nom de la comunitat cristiana, la parròquia. Una de les activitats que empenem el grup dels malalts, es facilitar l'administració dels sacrament de la Unció dels Malalts. L'any passat s'administrà a la Parròquia del Carme.

María Beneit

Grup de missions

El grup de missions, a part de l'animació de les tres campanyes missionals anuals – la Infància missionera, el clergat nadiu i el Domund, ha endegat aquest any una iniciativa que ha tingut una bona acollida en els feligresos del Carme.

Per una banda, ha adquirit una «moto serra» per a regalar-la a un sacerdot de Guinea Equatorial que exerceix el seu ministeri sacerdotal als pobles de

l'interior. Per a ell suposava una eina important per tal de treballar la fusta, tant per al poblat com per a l'església.

Però el què considerem un pas important ha estat l'aportació de dues beques per a seminaristes de Burkina Faso, per un valor de 4.000 euros. Esperem continuar aquesta experiència enguany.

Publiquem la carta d'agraïment que, en nom del seu rector, ens ha fet arribar Ab Francis Pezingo, Ecnòm del Seminari menor de Pabrè, a l'arxidiòcesi de Ouagadougou (Burkina Faso):

«Monsieur le Curé, par le Père Carles, Nous avons appris votre intention de nous envoyer de l'argent comme étant votre contribution pour le fonctionnement du Séminaire. Nous nous réjouissons de cette belle initiative qui nous confirme encore une fois de plus que l'Eglise est famille. Dans le mois de décembre passé, la Conférence Episcopale Burkina-Niger nous informais du en notre faveur, de quatre mille Euro (Euros (4000€) par votre paroisse. C'est avec joie que nous avons reçu cette contribution.

Nous sommes profondément touché par cette sollicitude à notre Egard et venons par la présente vous exprimer, à vous et à toute la communauté paroissiale, notre profonde reconnaissance pour ce louable ce geste de soutien aux vocations.

Tout en vous assurant de nos prières pour que le Seigneur récompense votre générosité, nous demandons de reconnaître ici l'expression de notre profonde gratitude

Nous vous souhaitons également un bon temps de carême et que la résurrection du Christ vous illumine de son puissant rayonnement!».

Montse Ges

Seminari de Pabrè (Burkina-Faso).

Caritas parroquial

Objectius:

Aquelles persones que es troben en especials dificultats per a la seva integració i aquelles a qui ningú atén són els destinataris preferencials de la nostra acció.

Que els últims i els no atesos siguin els protagonistes del seu procés integral de desenvolupament, que amplii les seves capacitats i relacions, que se'ls reconegui els seus drets i que puguin accedir als recursos socials, participant plenament com a ciutadans.

Paco Oliveras

MIJAC-CARME

Hola a tothom!

Els nens i nenes del MIJAC del Carme tornem a estar en marxa aquest curs 2007-2008, amb el nou lema *Si una cosa no va bé, tots junts la solucionarem* i amb la campanya *Amb respecte i col·laboració, Lleida anirà millor!*

Els nostres infants han jugat pels carrers del nostre barri, van celebrar el Nadal anant d'excursió a Albatàrrec amb tots els altres nens i nenes del MIJAC de Lleida. Allí tots junts vam fer un pessebre que vam deixar allí. I també vam anar al centre de Balàfia a fer una festa de disfresses.

Ara estem preparant una excursió d'un cap de setmana, i també hi anirem amb els nens i nenes del MIJAC del Secà, Balàfia i Albatàrrec. I cada dissabte continuarem jugant pel barri, revisarem les nostres accions, i a l'estiu anirem de colònies. A on? a la casa de colònies Verge Blanca, del 30 de juliol al 9 d'agost.

I els animadors? No hem parat. Cada dissabte hem acompanyat els nens i nenes en les seves dinàmiques, jocs, activitats... tot revisant-les amb ells a la llum i l'escalfor de l'Evangelí.

Fins la propera,

L'Equip d'Animadors

A la nostra parròquia tenim molt present el col·lectiu de La Torxa. Tot i que ja fa temps que no estan al carrer Comerç, els considerem de la nostra família i els agraïm de tot cor que cada any vulguin compartir amb nosaltres les seves celebracions extraordinàries a l'església del Carme.

Taller litúrgic

Ya se ha pasado un año desde el último resumen de las actividades del Ropero parroquial. Durante este tiempo no se ha parado de trabajar en distintos campos.

En lo que se refiere a ropa litúrgica se han confeccionado varias estolas con los colores litúrgicos, casullas para las parroquias de San Pedro, San Juan y el Carmen, así como varios corporales y purificadores.

Nuestras labores han ido más allá de las tres parroquias, pues se ha confeccionado un mantel con una magnífica puntilla de ganchillo para la parroquia de Ribera de Cardós.

También se confeccionaron varios vestidos de ratón, gato y demonio para una representación infantil en Navidad.

Como todos los años se ha repasado todo el vestuario de la «Pasión» (que con tanto entusiasmo representa el grupo TOAR) para que no haya ningún imprevisto de última hora.

Se tomó parte en la exposición de «Manos Unidas» con la confección de varias labores que según dijeron las organizadoras, fueron muy apreciadas.

Si importante es el trabajo manual que se realiza, mucho más importantes son los lazos de amistad y ayuda mutua que se han creado entre todas las que formamos el Ropero parroquial.

Aprovecho la ocasión que me brinda este resumen para agradecer a la parroquia en general, y muy especialmente a los sacerdotes y a todas y cada una de las que formamos el Ropero parroquial la ayuda prestada cuando se ha necesitado. ¡Muchas gracias!

Dolors

L'Educació en la Fe

Per a l'educació i la formació cristiana són decisives principalment l'oració i la nostra amistat personal amb Jesús.[...] Les nostres comunitats només podran treballar amb fruit i educar en la fe i en el seguiment de Crist si son elles mateixes autèntiques «escoles» d'oració (cf. Novo millennio ineunte, 33), en les quals es visqui la primacia de Déu. [...] La mateixa presència de la comunitat dels creients, els seu compromís educatiu i cultural, el missatge de fe, de confiança i d'amor que transmet, són en realitat un servei inestimable al bé comú i especialment als infants i joves que s'estan formant i preparant per a la vida.

Benet XVI. «Educar en la fe, en el seguiment i en el testimoni»

Diumenge de Rams a Sant Joan.

Cantant a la Mare de Déu.

Corpus Christi a la Seu Vella.

Participació dels infants en la missa del diumenge.

Grup d'infants de Primera Comunió a la capella de la Mare de Déu de la Unitat.

Peregrinació a Lourdes.

La Passió, al Carme.

Visita al Santuari de Santa Teresa.

Pregària per les Vocacions a la capella del Santíssim.

«Sant Jaume ve de Galícia»,
a l'IEI.

Amb la Mare de Déu del Carme.

Els Pastorets.

Novena a la Mare de Déu del
Carme. Recital de poemes.

Grup d'Infants de l'Esplai.

Grup de «dimoniets» de la
representació Borrego i
Carquinyoli.

Preparant els Fanalets.

Tarda d'Esplai.

El pastor flautista y los
ratones.

Participació al concurs de
Fanalets de Sant Jaume.

Passejant al Bus Turístic.

90è aniversari de Mn. Antonio Ballarín, a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme

El diumenge dia 10 de febrer la parròquia de la Mare de Déu del Carme va celebrar el 90è aniversari de Mn. Antonio Ballarín, en una missa concelebrada amb el rector Mn. Joan Mora i Mn. Joan Ramon Ezquerra, vicari general, i solemnitzada amb la música d'orgue de Lluís Climent i la Coral del Carme. Mn. Ballarín es va sentir molt ben acompanyat en aquest dia tan important de la seva vida per la comunitat de la parròquia que «agraeix els 20 anys que ha gaudit de la seva bondat i servei pastoral», tal com referia el recordatori que es va repartir a tots els feligresos. Així ho va expressar el propi Mn. Ballarín després de rebre la felicitació que en nom de tots van fer uns infants del grup de Catequesi. Va insistir en la necessitat de viure com a germans i transmetre l'amor que Déu te per nosaltres.

Després va continuar la celebració, ja amb un to més festiu al Local parroquial. Allí Mn. Joan va lliurar a Mn. Ballarín un jersei i una icona oriental de la Mare de Déu. Se'ns dubte un parell de regals ben pràctics per al cos i per a l'esperit.

Trobada d'ex alumnes de l'Escola Parroquial del Carme

La del 31 d'abril passat, ha estat la segona trobada, organitzada per una comissió molt activa especialment formada per Conxita Gómez i Margarita Castillo. Érem 40 ex alumnes. Vam anar al Funàtic. Abans de dinar, un emotiu record per totes les que ens han deixat. «També hi són, però d'una altra manera», va dir emocionada la Margarita. La presència valenta de la Josefina Ledesma va fer encara més viu el record de la seva germana Antonia, que feia molt poc que havia anat a la casa del Pare. Després, intercanvi de fotos (antigues i noves) i de records personals. Molts...! Moltes cares per anar redescobrint. I moltes sorpreses! La més simpàtica la nina vestida amb l'uniforme que portàvem a l'escola.

Des d'ara, aquesta trobada s'anirà repetint cada dos anys. Fins i tot tenim data posada per a la propera: el segon dissabte després de Pasqua. Confiem en què serà una trobada compartida amb el grup d'ex alumnes, i celebrada en el marc de la commemoració del Cinquantenari del nou temple de la Mare de Déu del Carme.

Dijous Sant

És el dia en què Jesús va instituir l'Eucaristia. Un dia de comunió per a tots els cristians. L'Eucaristia ens uneix a Jesús i ens uneix a tots els germans en Crist, els cristians, a tota la comunitat. També és el dia de

l'amor universal, el dia de la Caritat fraterna. El dia en què se'ns fa més viu aquest manament nou que Jesús ens va donar: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat». Precisament l'episodi del Lavatori de peus que Jesús va fer amb els seus deixebles ens mostra

aquest amor fet servei humil, abans de seva donació més absoluta en la Creu. L'escenificació dels nens revifa aquest esperit que Jesús va voler infondre en els nostres cors i en les nostres accions.

Novena, processó i festa de la Mare de Déu del Carme

L'arrelada devoció de la Mare de Déu del Carme a la nostra ciutat fa que les festes siguin força participades per part de molts lleidatans i, també, de molts immigrants. Al cambril de l'església llueixen les quatre llànties que representen les quatre comunitats que aixopluga el temple: romanesos ortodoxos, romanesos catòlics, llatinoamericans i africans, i la nostra comunitat autòctona. Tot un símbol de la protecció que el mantell de la Mare de Déu ens dóna a tots.

La preparació de la festa de la nostra patrona s'inicià amb la novena. Enguany tot un regal. El nostre rector, Mn. Joan, ens va obsequiar amb unes profundes i viscudes meditacions al voltant de les lletanies del Rosari, que dia a dia anava desgranant tot contemplant el misteri de la Mare de Déu: Verge creient i fidel, Mare del Crist, Mare de l'Església, Mare amable,

Causa de la nostra alegria, Refugi dels pecadors i dels afligits, Salut dels malalts, Porta del cel i... Mare de la família parroquial.

Es un privilegi tenir Maria per Mare. Maria ens parla de la Família. Deuria ser un goig poder dir: «a l'església del Carme em trobo com a casa» Sé que en aquesta casa hi ha persones que pensen en mi, que m'estimen i que sóc important als seus ulls. Compartint la pregària i la taula del Senyor; compartint l'estimació sincera i l'ajut desinteressat... Amb

aquestes dues ales connectem amb Jesús i circula per nosaltres la saba vivificant del Cep veritable ... creant un futur dissenyat per Crist: «ser llevat en la pasta» i «ser llum enmig del món», fruit d'un esforç renovat de tots els membres de la família parroquial.

Aquesta lletania addicional «Mare de la família parroquial» va curullar el darrer dia de la novena en una atmosfera plena a vessar d'espiritualitat compartida. El somni de Mon. Joan s'estava fent realitat!

La vigília de la festa tingué lloc la processó de la Mare de Déu, que va recuperar el trajecte per l'Eix ja renovat, molt ben flanquejada pels infants de Primera Comunió, l'hereu i la pubilla del barri, altres infants i molts feligresos. A la plaça Sant Joan les quatre comunitats van fer cants i ofrena de flors a la nostra dolça Mare del Cel.

Missa Baturra d'Advent

Els vincles d'unió amb la casa d'Aragó es renoven cada tercer diumenge d'Advent amb la celebració d'una Missa Baturra. Els cants i la música intensifiquen l'alegria de compartir la mateixa fe, i sentir l'alegria que el naixement de Jesús ja s'acosta.

Festa del Barri Noguera (17 de juny)

Les festes del barri són un motiu de trobada entre les persones que hi vivim o treballem. Amb la celebració

de l'Eucaristia donem gràcies a Déu per la bona convivència i li demanem que estrenyi els nostres vincles d'amistat. La missa va ser presidida pel rector de la parròquia, Mn. Joan, i va comptar amb la presència d'Isidre Gavín, aleshores president de la Diputació, i de la Junta de l'Associació de Veïns del Barri.

GRÈCIA, seguint les petjades de Sant Pau

El divendres 25 de juny, els locals de la parroquia del Carme van acollir una trobada dels cinquanta pelegrins, que del 16 al 24 d'abril varen seguir a Grècia les petjades de sant Pau. Amb el grup hi anaren quatre mossens: Mn. Antoni Fontova, Mn. Josep Moré, Mn. Josep Martí i Mn. Joan Mora. Tots plegats van viatjar a Grècia, per retornar a les arrels de l'evangelització d'Europa i seguir les petjades de sant Pau. Al nord de Grècia els pelegrins visitaren

les ciutats de Tessalònica, Filipos i Kàvala, on un mural recorda la visió on es veu un macedoni que, amb les mans obertes, suplicava a Pau: «Passa a Macedònia i ajuda'ns». Era el crit d'Europa tot demanant el cristianisme. Els pelegrins renovaren el baptisme a Filipos, a la vora del riu Gangites, on Pau administrà el baptisme a Lídia, la primera cristiana d'Europa. A Atenes van visitar l'Areòpag, on sant Pau dirigí als atenencs el discurs al «Déu desconegut». Emotiva fou la visita a la cova de Patmos, on sant Joan escribí el Llibre de l'Apocalipsi, i a Efes, a la Casa de Maria. En aquesta ciutat, Pau romangué dos anys, prosseguint l'evangelització iniciada per l'Àsia Menor i Grècia. A Corint celebraren l'Eucaristia entre les ruïnes de la ciutat històrica i es llegiren els fragments de la carta als Corintis: «Benaürats els peus de sant Pau, el missatger que anuncià el Crist i ens deixà la Pau.»

SOLSONA, MIRACLE

Coincidint amb el final de curs de les activitats, els agents de pastoral de la nostra comunitat van viatjar enguany a Solsona, Sant Llorenç de Morunys i al Santuari del Miracle. Mn. Joan va definir aquesta sortida com el «viatge de la fe», doncs feia molt pocs dies que els sacerdots diocesans havien seguit el mateix itinerari. Nosaltres també vam gaudir de la riquesa del patrimoni artístic d'aquests indrets. En concret de la catedral de Solsona, l'església de Sant Llorenç de Morunys, el santuari del Miracle i Guissona. Però també vam gaudir d'una bona taula i de la immillorable companyia de tots els que vam tenir la sort de compartir una diada tan agradable.

LOURDES, Peregrinacions

Els passats 30 de juny i 1 de juliol, la parròquia del Carme es va unir com cada any a la peregrinació diocesana a Lourdes. El darrer dia s'hi sumaren, a més, un centenar d'immigrants i un autocar del grup de catequesi, amb nens, pares i catequistes. Una nova peregrinació a Lourdes es va efectuar el 16 de setembre per part d'uns 400 immigrants. Tots han sentit la crida de la Mare de Déu i la seva devoció els ha dut, com a Bernadette, a acostar-se a la Gruta de les aparicions i al Santuari. A beure de l'Aigua de la Vida!

GUADALUPE, Extremadura

Del 8 al 10 de setembre un grup de 110 persones de la parròquia del Carme hem fet una petita excursió de tres dies a Extremadura, tenint com a fita principal Guadalupe, amb ocasió de l'any jubilar. El monestir de Guadalupe és un dels llocs més significatius de pietat Mariana, i centre d'elevada cultura i patrimoni de la humanitat. Aquí es va originar l'expansió i conquesta evangelitzadora dels pobles d'Amèrica. A aquest Monestir hi va anar Colom, després del primer viatge, per agrair el descobriment del nou continent.

Ens vàrem trobar en plena festa, cosa que ha fet més entranyable el viatge i més difícil d'oblidar.

El recorregut va ser el següent, El dia 8 amb l'AVE, ens dirigirem a Madrid i de Madrid a Toledo, capital monumental. Visita panoràmica de la ciutat, sense oblidar "el Entierro del Conde Orgaz" de la Iglesia de Santo Tomás, i la Catedral on es va celebrar l'Eucaristia. Després de dinar, ens obrirem camí cap a Guadalupe y a Cañamero, llocs on es va pernoctar, visitant en la ruta la ciutat de Trujillo. A Guadalupe ens recrearem amb un espectacle a la plaça del Monestir gaudint del final del dia d'Extremadura i de la festa major de Guadalupe.

El dia 9, Guadalupe. Missa, celebrada per 13 sacerdots, la major part del quals eren franciscans, comunitat encarregada del Santuari. Un moment emotiu de la celebració va ser al final de la missa quan es tornà a pujar la Mare de Déu al Cambril, tot cantant els goigs i aclamacions populars. Va ser una cerimònia molt emocionant. Per la tarda, visitarem la ciutat de Càceres: El casc antic i monumental, la plaça extraordinària en magnitud, els temples en el seu interior. Tot molt bonic de veure.

El dia 10, al matí, ruta a Madrid amb l'autocar. Torrijos era una parada esperada a l'ensems que ens servia per a reposar i dinar. En aquesta població celebrarem l'Eucaristia en la Col·legiata, que manà

construir Teresa Enríquez, a qui s'anomena la "loca del Sacramento", per l'impuls que donà a la veneració del Sagrament de l'Eucaristia. Tant a Torrijos com a Cañamero y Guadalupe van jugar un paper molt important els sacerdots rectors dels pobles respectius que ens van atendre molt bé i ens acompanyaven amb les seves explicacions.

La tarda, a Madrid. Visita turística del centre. El Palau d'Orient, l'Almudena i la

plaça Reial amb la Puerta del Sol. A les 22'19 hores pujàvem de nou a l'AVE per arribar a Lleida a les 22'19. Fi de trajecte.

Tres dies ben aprofitats, una meravella que, amb la bona convivència, ens ha deixat un bon regust de boca.

Montse Ges

BALAGUER, Viacrucis de quaresma

Un any més el nostre arxiprestat ha volgut iniciar la quaresma, temps benefactor pels nostre esperit, amb el viacrucis a Balaguer. Una trobada concorrida i una bona acollida pel mossèn i les religioses del Santuari del Sant Crist.

Viatge a ITÀLIA - ROMA, 2008

Amb relació amb el procés dels 169 màrtirs, sacerdots i laics del Bisbat de Lleida, que es va cloure el 5 de novembre de 2006, s'ha programat aquest pelegrinatge per Itàlia i especialment Roma, on es visitaran el llocs que fan més referència al martiri dels primers màrtirs cristians.

Dies: del 2 al 10 d'abril.

Preu: 1.050 euros

Recorregut: Niça, Milà, Venècia, Pàdua, Pisa, Florència, Assís, ROMA.

A Roma, s'hi romandrà tres dies. La tornada a Barcelona es farà en vaixell (durant la nit).

Peregrinatge a TARRAGONA

En el 1.750è aniversari del martiri dels Sants Fructuós, bisbe, i d'Auguri i Eulogi, diaques

El dia 31 de maig, dissabte, visitarem Tarragona amb ocasió de l'Any Jubilar que s'ha obert en aquesta ciutat, ancorat en les venerables pedres que serveixen les petjades dels seus sants màrtirs.

Posteriorment es publicarà el programa i altres detalls del viatge. Visitarem els llocs jubilaris: la capella renaixentista de Sant Fructuós de la Catedral; la capella de Sant Pau del S. XIII del claustre del Seminari; la presó on va poder estar Sant Fructuós i l'Amfiteatre; i el conjunt monumental de Centelles, amb mostres d'art paleocristià.

Peregrinació a LOURDES

amb ocasió del 150è aniversari de les aparicions

Amb aquesta ocasió, el 8 de desembre de 2007 s'inici'pa a Lourdes l'Any Jubilar. Es tracte d'un dels Santuaris més visitats del món, es calcula que són uns 6 milions els peregrins que visiten anualment Lourdes. També el Papa té previst visitar el Santuari.

Nosaltres hi anirem els dies 5 i 6 de juliol, dissabte i diumenge.

L'itinerari o «*Camí del jubileu*» segueix la presó, l'església parroquial, la «Grotte» i l'antic Hospici.

Viatge a TERUEL

Dies 11, 12, i 13 de setembre, 08

Itinerari:

Dia 11.- Lleida – Daroca- Albarracín – Teruel

Dia 12.- Teruel

Dia 13.- Teruel – Alcañiz – Caspe – Lleida.

**Posteriorment sortiran les informacions més detallades sobre aquest viatge.
Inscripcions i informacions, a la parròquia del Carme (973.23.71.62)**

La veritable felicitat

El flautista

Hi havia una vegada una ciutat on tothom vivia sol, ocupat només de les seves coses. Tots es tancaven a casa i no sortien gairebé mai. Era una ciutat buida i trista.

Però un dia, va arribar a la ciutat un flautista. Tocava una melodia alegre i divertida. La gent sortia sorpresa als balcons i finestres, perquè feia molts anys que no sentien tocar cap música.

Poc a poc, tothom va anar sortint al carrer; seguien el flautista, que es passejava per tots els carrers fent sonar la seva melodia.

De mica en mica, es va anar ajuntant una gentada considerable, que va començar a saltar i ballar per tots els carrers. Reien i es divertien com no ho havien fet mai.

Un home sord, que passava per allà, va veure tota aquella gent, agafats de la mà, donant voltes i saltant. Però com que ell no sentia la música, es va pensar que tota la ciutat s'havia tornat boja, i que de tots els ciutadans ell era l'únic que quedava de sa.

Amb la Fe passa una cosa semblant. Als qui no en tenen, potser els hi costa d'entendre perquè estem tan feliços els qui creiem, però si es coltessin la música que hem sentit nosaltres, ells també n'estarien.

I tu? L'has sentit la melodia? No?

Tranquil, segur que el flautista encara ha de passar pel teu carrer.

Adaptació d'un conte popular àrab.

Esperança

La meva petita esperança
és aquella que es lleva cada matí.

La meva petita esperança
és aquella que diu bon dia al pobre i
a l'orfe.

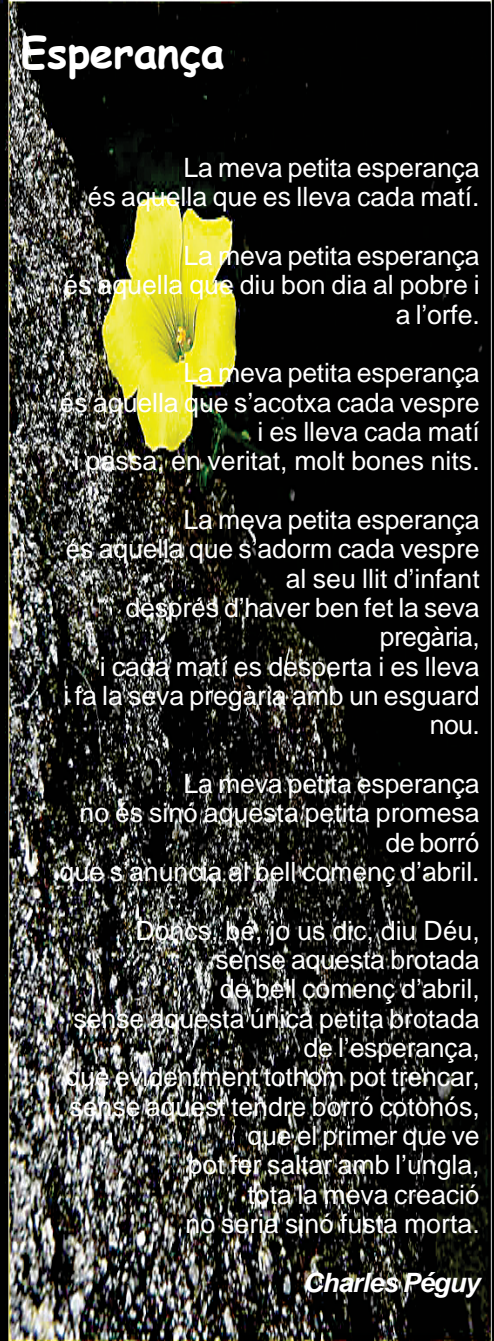
La meva petita esperança
és aquella que s'acotxa cada vespre
i es lleva cada matí
passa, en veritat, molt bones nits.

La meva petita esperança
és aquella que s'adorm cada vespre
al seu llit d'infant
després d'haver ben fet la seva
pregària,
i cada matí es desperta i es lleva
i fa la seva pregària amb un esguard
nou.

La meva petita esperança
no és sinó aquesta petita promesa
de borró
que s'anuncia el bell començ d'abril.

Doncs, bé, jo us dic, diu Déu,
sense aquesta brotada
de bell començ d'abril,
sense aquesta única petita brotada
de l'esperança,
que evidentment tothom pot trencar,
sense aquest tendre borró cotonós,
que el primer que ve
pot fer saltar amb l'ungla,
tota la meva creació
no seria sinó fusta morta.

Charles Péguy

La veritable felicitat

La Senyora Mandra

Cada dia la Senyora Mandra m'acompanya a tots els llocs on vaig.

A l'hora de llevar-me, em fa romandre en el llit; comença la feina de tot el dia i no em mouria d'una cadira. La mare em diu: nena, para la taula! Però jo agafo un conte i em poso a llegir.

A la Senyora Mandra li agrada la comoditat.

Quants cops no faig les coses que hauria de fer?

Quants cops dono excuses per no fer les coses?

Avui, al despertar-me de nou, he notat que tot era monotonia.

Per què fer el que em doni la gana?

Per què fer el mandra? No trobava el sentit a les coses.

Perquè, sense adonar-me'n, la Senyora Mandra, m'havia fet tancar les portes a la meva amiga: L'ALEGRIA.

Mercè Castaño

«La unió de cers obre una autopista en l'anhelat camí de la unitat»

Marxant de felicitat

És la història d'un home que estava tip de plorar.

Mirà al voltant seu i va veure que la felicitat la tenia al davant.

Estirà la mà i la volia agafar.

La felicitat era una flor. La va collir, i encara no la tenia a la mà que ja s'havia esfullat.

La felicitat era un raig de sol. Aixecà els ulls per escalfar-se la cara i tot seguit un núvol el va apagar.

La felicitat era una guitarra. La va acaronar amb els dits. Les cordes es posaren a grinyolar.

Quan al capvespre tornava a casa, el bon home seguia plorant.

L'endemà va seguir buscant la felicitat.

A la vora del camí hi havia un nen que ploriquejava.

Per tranquil·litzar-lo, collí una flor i la hi donà.

La fragància de la flor els perfumà ambdós.

Una pobre dona tremolava de fred, coberta amb els seus parracs.

Ell la va portar fins al sol, i també ell s'hi escalfà.

Un grup de nois cantava.

Ell els acompanyà amb la seva guitarra.

També ell es delectà amb aquella melodia.

En tornar a casa, de nit, el bon home somreia de debò.

J. de Vietinghoff

PARRÒQUIES DE LA UNITAT PASTORAL

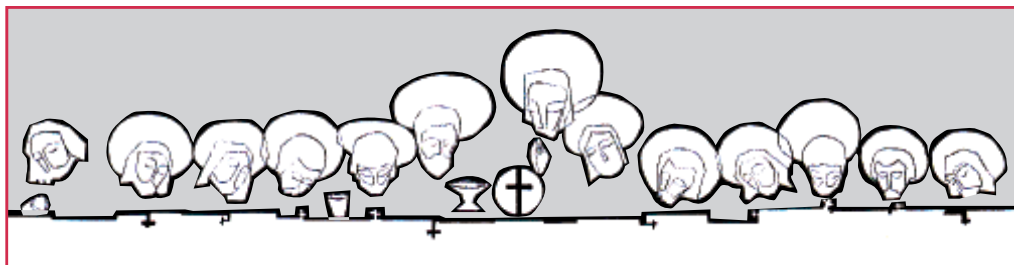
Pòrtic ecumènic Setmana Santa: Dissabte a les 21:00 h. al Carme.

Pòrtic poètic de Setmana Santa: Diumenge de Rams, a les 19:00 h. al Carme.

OFICIS LITÚRGICS	Sant Pere	Sant Joan	Carme	Franciscans	Romanesos Catòlics
Diumenge Rams	11:30 (pl.)	11:30 (pl.)	12:30	12:00	11:30 (pl.)
Dilluns Sant	Celebració comunitària de la penitència, al Carme, a les 19:00 de la tarda				
Dimarts Sant	Catedral: Celebració comunitària penitència 6:15 i missa Crismal, 19:00				
Dijous Sant Missa	19:30	19:30	17:30 - 20:30	19:00	20:30
Hora Santa		21:00	23:00		
Divendres Sant	18:00	18:30	17:30	18:00	17:30
Viacrucis	9:00			8:30	9:00
Dissabte Sant	Pregària del silenci a St. Joan, 10 h.				
Vetlla Pasqual		20:30	23:00	21:00	22:00

Representació de la Passió de Lleida
Divendres Sant, Parròquia del Carme, a les 19:15 h.

Bona Pasqua!

Lourdes

150è Aniversari de les Aparicions

*Tindries la bondat de
dir-me qui ets i quin és el teu nom?*

«JO SÓC LA IMMACULADA CONCEPCIÓ»